

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 158

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam

2013. június 4.

Közléményszám

Tartalom

Oldal

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az egyik részről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másik részről az Európai Unió és tagállamai által megkötött partnerségi megállapodás közös parlamenti közgyűlése

A 24. ülésre 2012. november 27–29-én került sor Paramaribóban (Suriname).

2013/C 158/01	A 2012. november 27-i, keddi ülés jegyzőkönyve	1
2013/C 158/02	A 2012. november 28-i, szerdai ülés jegyzőkönyve	5
2013/C 158/03	A 2012. november 29-i, csütörtöki ülés jegyzőkönyve	8

HUÁr:
4 EUR

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
**I	Együttműködési eljárás: első olvasat
**II	Együttműködési eljárás: második olvasat
***	Hozzájárulási eljárás
***I	Együtt döntési eljárás: első olvasat
***II	Együtt döntési eljárás: második olvasat
***III	Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Parlamenti bizottságok rövidítései

AFET	Külügyi Bizottság
DEVE	Fejlesztési Bizottság
INTA	Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság
BUDG	Költségvetési Bizottság
CONT	Költségvetési Ellenőrző Bizottság
ECON	Gazdasági és Monetáris Bizottság
EMPL	Foglalkoztatási és Szociális Bizottság
ENVI	Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság
ITRE	Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság
IMCO	Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság
TRAN	Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság
REGI	Regionális Fejlesztési Bizottság
AGRI	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság
PECH	Halászati Bizottság
CULT	Kulturális és Oktatási Bizottság
JURI	Jogi Bizottság
LIBE	Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság
AFCO	Alkotmányügyi Bizottság
FEMM	Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság
PETI	Petíciós Bizottság
DROI	Emberi Jogi Albizottság
SEDE	Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság

Képviselőcsoportok rövidítései

PPE	az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja
S&D	az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport
ALDE	Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport
ECR	Európai Konzervatívok és Reformisták Képviselőcsoport
Verts/ALE	a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja
GUE/NGL	az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja
EFD	a Szabadság és Demokrácia Európája képviselőcsoport
NI	Független képviselők

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOKAZ EGYIK RÉSZRŐL AZ AFRIKAI, KARIBI ÉS CSENDES-ÓCEÁNI ÁLLAMOK, MÁSIK RÉSZRŐL AZ
EURÓPAI UNIÓ ÉS TAGÁLLAMAI ÁLTAL MEGKÖTÖTT PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁS KÖZÖS
PARLAMENTI KÖZGYŰLÉSEPARAMARIBÓBAN
(Suriname)

A 2012. NOVEMBER 27-I, KEDDI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2013/C 158/01)

Tartalom	Oldal
Hivatalos megnyitóülés	2
A Közös Parlamenti Közgyűlés ülése	2
A Közös Parlamenti Közgyűlés összetétele	2
A nem parlamenti képviselők akkreditációja	2
1. A napirend elfogadása (AP101.257)	2
2. A Közös Parlamenti Közgyűlés 23. ülészakának utolsó két üléséről készült jegyzőkönyv jóváhagyása (HL C 309., 2012. október 12.)	2
3. A társelnökök közleményei, beleértve a 2012. november 26-i elnökségi ülésen hozott határozatokat is	2
4. Válasz a somáliai politikai és humanitárius válságra: az Európai Unió és az AKCS-országok előtt álló kihívások	3
5. A karibi térség regionális integrációja és a Cariforum–EU gazdasági partnerségi megállapodás végrehajtása	3
6. Az Unió tengerentúli országainak, területeinek és legkülső régióinak a karibi régió AKCS–EU-kapcsolataiban játszott szerepe	3
7. IKT-alapú vállalkozói készség és annak hatása az AKCS-országok fejlődésére	4

A 2012. NOVEMBER 27-I, KEDDI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(Az ülést 11.00-kor nyitják meg.)

Hivatalos megnyitóülés

Az alábbi személyek szólalnak fel a plenáris ülésen:

Louis Michel, a Közös Parlamenti Közgyűlés társelnöke,
Musikari Kombo, a Közös Parlamenti Közgyűlés társelnöke,
Jennifer Geerlings-Simmons, a suriname-i Nemzetgyűlés elnöke.

(Az ülést 12.00-kor berekesztik, majd 15.00-kor folytatják.)

AZ ELNÖK: Musikari KOMBO

Társelnök

A Közös Parlamenti Közgyűlés ülése

A társelnök köszönti valamennyi résztvevőt.

A Közös Parlamenti Közgyűlés összetétele

A társelnök bejelenti, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlés tagjainak listáját az AKCS-államok hatóságai és az Európai Parlament által továbbított formában mellékletként csatolják a jegyzőkönyvhöz.

A nem parlamenti képviselők akkreditációja

A társelnök bejelenti, hogy öt kérelem érkezett be nem parlamenti képviselők akkreditációjára. A Cotonoui Megállapodás 17. cikkének (1) bekezdése, valamint a Közös Parlamenti Közgyűlés 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vis maior kivételes esetek miatt.

A képviselőket jegyzőkönyvbe veszik, és jegyzékbe sorolt nevüket mellékelik a jegyzőkönyvhöz

1. A napirend elfogadása (AP101.257)

Felszólalók: Rabindre T. Parmessar (Suriname), Fitz Jackson (Jamaika), Michèle Rivasi és Regueiferos Linares (Kuba) A biztosi testület rendkívüli ülése miatt Andris Piebalgsot, az Európai Bizottság fejlesztésügyi biztosát kivételesen Klaus Rudischhauser főigazgató-helyettes képviseli. A napirendet a jelen jegyzőkönyvben foglaltak szerint elfogadják.

2. A Közös Parlamenti Közgyűlés 23. ülészakájának utolsó két üléséről készült jegyzőkönyv jóváhagyása (HL C 309., 2012. október 12.)

A jegyzőkönyvet jóváhagyják.

3. A társelnökök közleményei, beleértve a 2012. november 26-i elnökségi ülésen hozott határozatokat is

A társelnök tájékoztatja a Közgyűlést arról, hogy a Nők Fóruma 2012. november 25-én összeült.

A társelnök tájékoztatja a Közgyűlést arról, hogy 2012. november 25-én két munkaértekezletet tartottak (a suriname-i kikötőről és a nemzeti olajtársaságról).

A társelnök beszámol a 2012. november 26-i elnökségi ülés eredményeiről.

Az alábbi határozatok születnek:

- a) Az állandó bizottságok megszövegezik a következő jelentéseket:

Politikai Ügyek Bizottsága

- A jogállamiság elvének és a pártatlan és független bírói kar szerepének a tiszteletben tartása

Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság

- Dél-Dél és a háromoldalú együttműködés: Lehetőségek és kihívások az AKCS-államok számára

Szociális és Környezetvédelmi Bizottság

- A legeltetés társadalmi és környezeti hatásai az AKCS-államokban

- b) A Bíróság eljárási szabályzatának 35. cikke alapján több új módosítást nyújtanak be a Politikai Ügyek Bizottságának az eljárási szabályzatra vonatkozóan, a jelenlegi ülészakon megszavazott konzultációs és más kérdések megvitatása céljából.

- c) A 9. regionális ülésre 2013. február 14–16-ig kerül sor a karibi régióban. A karibi AKCS-országok javasolják, hogy Kuba rendezze az ülést, majd az ülésen elfogadják a javaslatot. Az Európai Parlament néhány tagja jogi szempontból fenntartással él a határozat megfelelőségét illetően, hogy regionális ülést tartsanak a Cotonoui Megállapodás keretében egy olyan országban, amely nem írta alá ezt a megállapodást.

- d) 2013. január 21–25. között tényfeltáró missziót küldenek Maliba.

e) Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal történő együttműködés támogatására, kezdeti egyéves megbízatásra létrehoznak egy munkacsoportot, amely 6 AKCS-képviselőből és 6 parlamenti képviselőből áll. A munkacsoport az állandó bizottságok üléseinek alkalmával találkozik.

f) A Közgyűlés 25. ülését 2013. június 17–19. között az Európai Parlament brüsszeli épületében tartják. A 26. ülést 2013. november 25–27. között a kelet-afrikai régióban tartják.

A társelnök bejelenti, hogy az országos és regionális stratégiai dokumentumok felidős felülvizsgálatát, a 10. EFA 2008 és 2013 közötti időszakára vonatkozóan eljuttatták az AKCS-parlamentek általi megvitatás céljából az érintett AKCS-országok küldöttségvezetőinek.

A társelnök bejelenti, hogy a határidők a következőképpen alakulnak:

— az állandó bizottságok által benyújtott jelentésekbe foglalt állásfoglalásokra vonatkozó módosítások: 2012. november 7., szerda 12.00.

— a megegyezéssel állásfoglalásokra és a két sürgős állásfoglalási indítványra vonatkozó módosítások: 2012. november 28., szerda 12.00.

— a szavazás módjára vonatkozó kérések: 2012. november 29., csütörtök 10.00, írásban.

Felszólalók: Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Fitz Jackson (Jamaika) és Michael Gahler.

4. Válasz a somáliai politikai és humanitárius válságra: az Európai Unió és az AKCS-országok előtt álló kihívások

Politikai Ügyek Bizottsága

Társelőadók: Véronique De Keyser és Ali Soubaneh (Dzsibuti)

A tagok köszöntik az új somáliai kormány erőfeszítéseit az ország helyzetének stabilizálására vonatkozóan. A nemzeti közösségnek folytatnia kell az ország támogatását és az AMISOM erősítését. A tagok hangsúlyozzák, hogy Szomália a bizonyíték arra, hogy lehetséges felvenni a harcot a terrorizmussal, és ennek a tapasztalatnak bátorítania kellene a nemzetközi közösséget arra, hogy a Száhel-övezetben is így járjon el.

Felszólalók: Omar Abdi Said (Dzsibuti) (a társelőadó nevében), Boniface Yehouetome (Benin), Mariya Gabriel, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Gurmai Zita, Christophe Lutundula (Kongói Demokratikus Köztársaság), Olle Schmidt, Abadula Gameda Dago (Etiópia), Michèle Striffler, Ricardo Cortés Lastra, Assarid Imbarcaouane (Mali), Frank Engel, Adjedoue Weidou (Csád), Jacob Oulanyah (Uganda) and José Costa Pereira (EKSZ).

5. A karibi térség regionális integrációja és a Cariforum–EU gazdasági partnerségi megállapodás végrehajtása

Vita állásfoglalás nélkül

Peter Thompson (Európai Bizottság) előadást tart a karibi térség regionális integrációjáról és a Cariforum–EU gazdasági partnerségi megállapodás végrehajtásáról

A tagok értékelik az első átfogó gazdasági partnerségi megállapodást a Cariforum és az EU között. A tagok hangsúlyozzák az erősebb gazdasági és kereskedelmi együttműködés és a regionális integráció szükségességét, ami ugyancsak segíteni fog a globális gazdasági és pénzügyi válság hatásai elleni küzdelemben. Néhány tag megkérdőjelezi a gazdasági partnerségi megállapodás előnyeit, mások pedig a jelenlegi tárgyalások gyorsabb végrehajtását és mielőbbi lezárását tartják szükségesnek, valamint hangsúlyozzák a GPM előnyeit a gazdasági integrációs folyamatban.

Felszólalók: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Maurice Ponga, Netty Baldeh (Gambia), David Martin, Rabindre T. Parmessar (Suriname), Marielle De Sarnez, Fitz Jackson (Jamaika), Michèle Rivasi, Piet Van Der Walt (Namíbia), Malgorzata Handzlik, Adjedoue Weidou (Csád), Patrice Tirolien, Gurmai Zita és Michael Gahler.

6. Az Unió tengerentúli országainak, területeinek és legkülső régióinak a karibi régió AKCS–EU-kapcsolataiban játszott szerepe

Vita állásfoglalás nélkül

Peter Craig McQuaide (Európai Bizottság) előadást tart az Unió tengerentúli országainak, területeinek és legkülső régióinak a karibi régió AKCS–EU-kapcsolataiban játszott szerepéről.

A tagok hangsúlyozzák a legkülső régiók, és a tengerentúli országok és területek által az Uniónak felajánlott jó lehetőséget arra, hogy megerősíték a kapcsolatot az AKCS-országokkal, tekintettel a földrajzi és kulturális közelségre, és azt, hogy megerősítse helyzetét a világon. A tagok ugyancsak megjegyzik, hogy a legkülső régiók és a tengerentúli országok és területek erősítsék meg az együttműködést és a regionális integrációt a szomszédos AKCS-államokkal. Különösen a karibi legkülső régiók és a tengerentúli országok és területek kapcsolata fontos egyrészről az Unió, másrészről a latin-amerikai és karibi államok között.

Felszólalók: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Nathalie Griesbeck, Netty Baldeh (Gambia), Maurice Ponga, Rabindre T. Parmessar (Suriname), Patrice Tirolien, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Jean-Jacob Bicep, Philippe Boulland, Michael Gahler és Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság).

7. IKT-alapú vállalkozói készség és annak hatása az AKCS-országok fejlődésére

Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság

Társelőadók: Parmessar (Suriname) és Younous Omarjee

Rabindre T. Parmessar (Suriname) ismerteti a jelentést.

A tagok hangsúlyozzák az IKT-knak mint a fejlődés és a gazdasági növekedés eszközeinek a fontosságát, és kiemelik azoknak a gazdasági ágazatra kiterjedő előnyeit, valamint jelentős hatásait

a polgárok mindennapi életére. A hozzáférhetőség és a megfizethetőség tekintetében azonban kérdéseket vetnek fel. A tagok üdvözlrik az IKT-knak a növekvő átláthatóság és a részvétel által a demokratikus folyamatokban játszott szerepét.

Felszólalók: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Horst Schnellhardt, Derek Vaughan, Catherine Bearder, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Jean-Jacob Bicep, Salem Mariem (Mauritánia), Michèle Rivasi, Adjedoue Weidou (Csád), Ricardo Cortés Lastra, Komi Selom Klassou (Togo), Netty Baldeh (Gambia) és Peter Craig-Mcquaide (Európai Bizottság)

(Az ülést 18.17-kor berekesztik.)

Musikari KOMBO, EGH és
Louis MICHEL
Társelnökök

Mohamed Ibn CHAMBAS és
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Társfőtitkárok

A 2012. NOVEMBER 28-I, SZERDAI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2013/C 158/02)

Tartalom	Oldal
1. A Bizottság nyilatkozata.	5
2. Vita a Bizottsággal.	5
3. A Bizottsághoz intézett kérdések órája.	5
4. A Bizottság intézkedései a Közös Parlamenti Közgyűlés 23. ülésén elfogadott állásfoglalások tekintetében.	6
5. Az energiához való hozzáférés jelentősége a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérésében.	6
6. A gazdasági és szociális partnerek jelentése.	6
7. A szemináriumok összefoglaló jelentései.	6
8. Az Apiában (Szamoa) 2012. július 18-20-án tartott 8. regionális ülésről (csendes-óceáni régió) készített jelentés - a társelnökök által készített jelentés.	6
9. Cotonoun túl.	7
10. 1. számú sürgős téma: A mali helyzet.	7
11. A harmonikus multikulturális suriname-i társadalom.	7
12. A Rio+20 konferencia eredményeinek nyomon követése.	7

A 2012. NOVEMBER 28-I, SZERDAI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(Az ülést 9.00-kor nyitják meg.)

AZ ELNÖK: Louis MICHEL

Társelnök

1. A Bizottság nyilatkozata

A Piebals biztost (Európai Bizottság) képviselő Klaus Rudischhauser az uniós fejlesztési segély jövőjére, a 2014–2020-ra szóló többéves pénzügyi keretről folytatott jelenlegi tárgyalásokra és az uniós segélyek esetleges csökkentésére összpontosítva nyilatkozik, beleértve az EFA-költségvetést. A Bizottság hangsúlyozza, hogy minden egyes AKCS-állam fontos szerepet játszik a jelenleg folytatott pénzügyi tárgyalásokon. A többi, különös figyelmet érdemlő kérdés között szerepel a Bizottság javaslata arra, hogy 2030-ra minden ember számára biztosítottak legyenek a tisztességes életkörülmények, valamint az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a 2015 utáni fejlesztési menetrendjében és a Cotonoui Partnerségi Megállapodás második felülvizsgálatáról szóló megerősítésben játszott szerepe.

2. Vita a Bizottsággal

Felszólalók: John Attard-Montalto, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Olle Schmidt, Mariya Gabriel, Gay Mitchell, Sorel Jacinthe (Haiti), Michael Gahler, Frederic Assomption Korsaga (Burkina Faso), Ricardo Cortés Lastra, María Muñoz de

Urquiza, Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Komi Selom Klassou (Togo), Jacob Oulanyah (Uganda), Laurent Ngon-Baba (Közép-afrikai Köztársaság), Adjedoue Weidou (Csád), Milner Tozaka (Salamon-szigetek), Soubaneh Atteye Ali (Dzsibuti), Miguel Angel Martínez Martínez, Abdourahamane Chegou (Niger) és Louis Michel.

Klaus Rudischhauser megválaszolja a tagok kérdéseit a szolítás alapján történő hozzászólási eljárás („catch-the-eye”) alapján.

3. A Bizottsághoz intézett kérdések órája

Összesen 23 kérdést tesznek fel a Bizottságnak.

A Bizottság a kérdéseket korábban, írásban válaszolta meg. Klaus Rudischhauser szóbeli választ ad a következő kiegészítő kérdésekre:

Assarid Ag Imbarcaouane (Mali), 1. sz. kérdés a mali menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek helyzetéről.

Derek Vaughan, 2. sz. kérdés Dél-Szudánról.

Olle Schmidt, 4. sz. kérdés az Afrika szarva térségben kialakult helyzetről.

Gay Mitchell, 6. sz. kérdés a katasztrófakockázat-csökkentésről.

Michael Cashman nevében David Martin, 8. sz. kérdés az Afrika Uniónak az AIDS, a tuberkulózis és a malária iránti közös felelősségre és globális szolidaritásra vonatkozó ütemtervét célzó uniós támogatásról.

Eleni Theocharous, 9. sz. kérdés az Európai Bizottságnak az egészségügyi ágazat számára nyújtott támogatásáról.

Bauer Edit, 10. sz. kérdés a gyermekhalandóság elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségvállalásokról.

Hans-Peter Mayer nevében Horst Schnellhardt, 11. sz. kérdés a vízhiányról.

Jo Leinen nevében Norbert Neuser, 12. sz. kérdés az energia-biztonságról az AKCS-államokban.

Françoise Castex nevében Patrice Tirolien, 14. sz. kérdés a nyersanyag-kitermelő vállalkozásokról és büntetőjogról.

David Martin, 16. sz. kérdés a gazdasági partnerségi megállapodásokról és a regionális integrációról.

Marielle de Sarnez nevében Catherine Bearder, 17. sz. kérdés a cukortermelésről az AKCS-államokban.

Horst Schnellhardt, 18. sz. kérdés az európai ruhaadományokról Afrikában.

Patrice Tirolien, 21. sz. kérdés a szakszervezeteknek nyújtott támogatásról.

Norbert Neuser, 22. sz. kérdés a 2015 utáni millenniumi fejlesztési célok jövedelemkülönbségeiről.

A 3., a 7. és a 23. sz. kérdések szerzői nem tesznek fel kiegészítő kérdéseket.

Az 5., a 13., a 15., a 19. és a 20. sz. kérdések szerzői nincsenek jelen.

4. A Bizottság intézkedései a Közös Parlamenti Közgyűlés 23. ülésén elfogadott állásfoglalások tekintetében

Klaus Rudischhauser a Közös Parlamenti Közgyűlés horsensi (Dánia) ülésén elfogadott állásfoglalások bizottsági nyomon követéséről szóló dokumentumra hivatkozik.

5. Az energiához való hozzáférés jelentősége a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében

Szociális és Környezetvédelmi Bizottság

Társelődők: Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság) és Horst Schnellhardt

Horst Schnellhardt és Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság) benyújtja a jelentést.

A Bizottság bejelenti, hogy Andris Piebalgs biztos felvetette annak gondolatát, hogy a 10. EFA esetlegesen szétosztatlan forrásait a „Az energiát mindenkinek” elnevezésű kezdeményezéshez csoportosítsák át.

Felszólalók: Boniface Yehouetome (Benin), Filip Kaczmarek, Norbert Neuser, Frédéric Assomption Korsaga (Burkina Faso), Catherine Bearder, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michèle Rivasi, Bauer Edit, Ole Christensen, Tadeusz Zwiefka, Sabado Teresa Malendza (Mozambik), Komi Selom Klassou (Togo), Milner Tozaka (Salamon-szigetek) és Klaus Rudischhauser (Európai Bizottság).

6. A gazdasági és szociális partnerek jelentése

Brenda King, az AKCS nyomkövetési bizottsága elnökének előadása

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

Brenda King, az AKCS nyomkövetési bizottságának elnöke, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagja beszámol a 2015-ös évről a Fejlesztési együttműködés európai éveként történő kijelölését célzó folyamat legfrissebb eredményeiről, majd beszél a fidzsi emberi jogi helyzetről és a CARIFORUM-államok gazdasági és társadalmi érdekcsoportjaival tartott 12. regionális szemináriumról.

Felszólalók: Olle Schmidt, Michèle Rivasi és Louis Michel.

7. A szemináriumok összefoglaló jelentései

Jutta Haug előadó ismerteti a paramaribói kikötővel foglalkozó szemináriumot.

Felszólalók: Bobbo Hamatoukour (Kamerun) és Jutta Haug.

Netty Baldeh előadó (Gambia) ismerteti a nemzeti olajtársasággal (Staatsolie) foglalkozó szemináriumot.

Felszólalók: Michèle Rivasi, Olle Schmidt és Bobbo Hamatoukour.

8. Az Apiában (Szamoa) 2012. július 18-20-án tartott 8. regionális ülésről (csendes-óceáni régió) készített jelentés: a társelnökök által készített jelentés

Louis Michel és Musikari Kombo társelnökök szóbeli jelentést tesznek a 8. regionális ülésről, kiemelve többek között a regionális integráció és együttműködés folyamatát a csendes-óceáni régióban, a gazdasági partnerségi megállapodások jelenlegi állását, az éghajlatváltozást, a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását (különös tekintettel az egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való hozzáférésre, a nemek közötti egyenlőségre, a jó kormányzásra, a demokráciára és az emberi jogokra a régión belül).

Felszólalók: Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Tom Marsters (Cook-szigetek), Horst Schnellhardt és Louis Michel.

Az ülést 12.45-kor berekesztik, majd 15.00-kor folytatják.

ELNÖKÖL: Musikari KOMBO

társelnök

9. Cotonoun túl

Kiinduló vita

Felszólalók: **José Costa** Pereira (EKSZ), Klaus Rudischhauser (Európai Bizottság), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Gay Mitchell, Netty Baldeh (Gambia), Patrice Tirolien, Assarid Ag. Imbarcaoune (Mali), Niccolò Rinaldi, Hassab Elrusol Aamir (Szudán), Adjedoue Weidou (Csád), Mariya Gabriel, Komi Selom Klassou (Togo), Ricardo Cortés Lastra, Elżbieta Łukacijewska, Cristian Preda, Horst Schnellhardt és Piotr Borys.

A képviselők leginkább a jövőbeli AKCS–EU-kapcsolatokat megalapozandó alapelveket, valamint a jelenlegi partnerség 2020 utáni hozzáadott értékét vitatják meg. A képviselők hangsúlyozzák a politikai vetület megerősítésének szükségességét, és azt javasolják, hogy a 2020 utáni forgatókönyvvel kapcsolatos javaslatok kidolgozásához hozzanak létre egy munkacsoportot a közgyűlés keretén belül.

José Costa Pereira (EKSZ) és Klaus Rudischhauser (Európai Bizottság) lezárja a vitát.

10. 1. számú sürgős téma: A mali helyzet

Felszólalók: José Costa Pereira (EKSZ), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Philippe Boulland, Christophe Lutundula (Kongói Demokratikus Köztársaság), Juan Fernando López Aguilar, Kouadio Koffi Baudoua (Elefántcsontpart), Louis Michel, Omar Abdi Said (Dzsibuti), Nicole Kiil-Nielsen, Netty Baldeh (Gambia), Assarid Ag. Imbarcaoune (Mali), Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritánia), Bauer Edit, Mohammed Muktar Ahmed (Nigéria), John Attard-Montalto, Adjedoue Weidou (Csád), Niccolò Rinaldi, Komi Selom Klassou (Togo), Mariya Gabriel, Ricardo Cortés Lastra, Krzysztof Lisek, Cristian Preda és Michèle Striffler.

A képviselők nagyon aggályosnak tartják az országban uralkodó helyzetet és a beavatkozás hiányát, mivel a további késedelmek

a humanitárius helyzet súlyosbodásához, valamint az északi felkelők megerősödéséhez vezethetnek. Hangsúlyozzák az uniós logisztikai támogatás szükségességét, valamint Algériának a 2071. sz. ENSZ-határozattal engedélyezett katonai beavatkozás sikerében betöltött szerepét.

José Costa Pereira (EKSZ) lezárja a vitát.

11. A harmonikus multikulturális suriname-i társadalom

Eszmecsere a suriname-i hatóságokkal

Soewarto Moestadja (suriname-i belügyminiszter) ismerteti a harmonikus multikulturális suriname-i társadalmat, hangsúlyozva, hogy a kormány etnikai sokszínűsége a siker alapja.

Felszólalók: Soewarto Moestadja (suriname-i belügyminiszter), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Gahler, Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság), John Attard-Montalto, Vikens Derilus (Haiti), Catherine Bearder, Hassab Elrusol Aamir (Szudán), Fitz Jackson (Jamaica), Piotr Borys és Juan Fernando López Aguilar.

Számos képviselő megtapsolja az „egység a sokszínűségben” suriname-i példáját és hangsúlyozza, hogy számos ország tanulhat ebből a tapasztalatból.

Soewarto Moestadja (suriname-i belügyminiszter) lezárja a vitát.

12. A Rio+20 konferencia eredményeinek nyomon követése

Vita állásfoglalás nélkül

Felszólalók: Peter Craig-McQuaide (Európai Bizottság), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Ricardo Cortés Lastra, Sławomir Nitras, Catherine Bearder és Michèle Rivasi.

A képviselők üdvözlik az AKCS-országok környezete megőrzését célzó uniós támogatást és hangsúlyozzák, hogy az éghajlatváltozás már egyaránt érinti a fejlett és fejlődő országokat. E tekintetben az EU és az AKCS-államok együttes fellépése minden eddiginél fontosabb.

Peter Craig-McQuaide (Európai Bizottság) lezárja a vitát.

(Az ülést 18.20-kor berekesztik.)

Musikari KOMBO, EGH és

Louis MICHEL

társelnökök

Mohamed Ibn CHAMBAS és

Luis Marco AGUIRIANO NALDA

társfőtitkárok

A 2012. NOVEMBER 29-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2013/C 158/03)

Tartalomjegyzék	Oldal
1. Pierre Titi költségvetésért felelős kameruni pénzügyminiszter, az AKCS Tanácsa soros elnökének felszólalása	9
2. Erato Kozakou-Marcoullis ciprusi külügyminiszter, az EU Tanácsa soros elnökének felszólalása	9
3. A Tanácshoz intézett kérdések	9
4. Vita a Tanáccsal – szőlítés jelentkezés alapján	10
5. Kuba	10
6. A 2012. november 27-i, keddi és a november 28-i, szerdai ülés jegyzőkönyvének elfogadása	10
7. 2. számú sürgős téma: Instabilitás és bizonytalanság a Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében	10
8. Szavazás a három állandó bizottság által benyújtott jelentésekben foglalt állásfoglalási indítványokról	10
9. Szavazás a sürgős állásfoglalási indítványokról	11
10. Szavazás a Közös Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatának módosításairól	11
11. Egyéb kérdések	11
12. A Közös Parlamenti Közgyűlés 25. ülésének időpontja és helye	11
I. melléklet A Közös Parlamenti Közgyűlés tagjainak névsora (abc sorrendben)	12
II. melléklet A november 27 és 29 között Paramaribóban (Suriname) tartott ülés jelenléti íve	17
III. melléklet A nem parlamenti küldöttek akkreditálása	21
IV. melléklet Elfogadott szövegek	22
— Állásfoglalás: A szomáliai politikai és humanitárius válságra adandó válasz: az Európai Unió és az AKCS-országok előtt álló kihívások (ACP-EU/101.261/fin.)	22
— Állásfoglalás: Az IKT-alapú vállalkozói készség és annak hatása az AKCS-országok fejlődésére (ACP-EU/101.256/fin.)	26
— Állásfoglalás: Az energiához való hozzáférés jelentősége a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében (ACP-EU/101.251/fin.)	30
— Állásfoglalás: A mali helyzet (ACP-EU/101.281/fin.)	35
— Állásfoglalás: Instabilitás és bizonytalanság a Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében (ACP-EU/101.280/fin.)	43
— Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatának módosításai, amelyeket az eljárási szabályzat 35. cikkével összhangban az Elnökség nyújtott be	49

A 2012. NOVEMBER 29-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(Az ülést 9.00-kor nyitják meg.)

ELNÖKÖL: Louis MICHEL

társelnök

1. Pierre Titi költségvetésért felelős kameruni pénzügyminiszter, az AKCS Tanácsa soros elnökének felszólalása

Pierre Titi méltatja Suriname multikulturális társadalmát, amely példaértékű mindenki számára. Az AKCS soros elnöksége rávilágít egyes kihívásokra, de hangsúlyozza, hogy az AKCS-régióban számos pozitív fejlemény tapasztalható, beleértve a demokratikus választásokat, a gazdasági dinamizmust és reformot, valamint a regionális integrációt. Romlottak a fő kereskedelmi partnerrel, az Európai Unióval fennálló kereskedelmi kapcsolatok, és eljött az önvizsgálat ideje egy kölcsönösen előnyös helyzet megteremtése érdekében.

2. Erato Kozakou-Marcoullis ciprusi külügyminiszter, az EU Tanácsa soros elnökének felszólalása

Erato Kozakou-Marcoullis kiemeli az EU-AKCS-partnerség fontosságát, de hangsúlyozza, hogy annak lépést kell tartania a belső és külső fejleményekkel. Üdvözli annak tényét, hogy a Közgyűlés megkezdte a Cotonoui Megállapodás jövőjének megvitatását. Az e fontos kérdésre vonatkozó, az AKCS-EU jövőbeli kapcsolatát meghatározó vitát fel kell erősíteni, és ehhez jó kiindulópont a Közgyűlés keretén belül zajló vita. A Tanácsnak a Közgyűlés napirendjén található egyéb kérdéssel kapcsolatban tett kezdeményezéseiről is tájékoztatja a Közgyűlést.

3. A Tanácshoz intézett kérdések

Bernard Titi a következő kérdésekre és kiegészítő kérdésekre válaszol:

Horst Schnellhardt, 1. sz. kérdés a növekvő erőszakról a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében

Filip Kaczmarek, 2. sz. kérdés az egészségügyi alapellátásról

Ricardo Cortés Lastra, 3. sz. kérdés Dél-Szudánról és a Cotonoui Megállapodásról

Michael Cashman, 4. sz. kérdés a Cotonoui Megállapodás második felülvizsgálatának ratifikálásáról

Françoise Castex, 5. sz. kérdés a szénbányászati vállalkozások átláthatóságáról

Toine Manders, 6. sz. kérdés a Suriname-mal folytatott 8. cikk szerinti párbeszédéről

Joyce Laboso (Kenya), 7. sz. kérdés a gazdasági partnerségi megállapodásokról

Gay Mitchell, 8. sz. kérdés Eritreáról

Olle Schmidt, 9. sz. kérdés a politikai foglyokkal foglalkozó munkacsoportról

Marielle de Sarnez, 10. sz. kérdés az EU és a CARIFORUM-államok közötti gazdasági partnerségi megállapodásról

David Martin, 11. sz. kérdés a CARIFORUM-EK Konzultációs Bizottságról

Norbert Neuser, 12. sz. kérdés a 2015 utánra szóló millenniumi fejlesztési célokról

A 7. és a 11. sz. kérdések feltevőinek nincsenek kiegészítő kérdéseik.

A 2., a 3., a 4., az 5., a 6., a 8. és a 10. kérdések szerzői nincsenek jelen.

Erato Kozakou-Marcoullis a következő kérdésekre és kiegészítő kérdésekre válaszol:

Horst Schnellhardt, 13. sz. kérdés a növekvő erőszakról a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében

Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), 14. sz. kérdés a líbiai biztonsági helyzetről

Olle Schmidt, 15. sz. kérdés a Sínai-félszigeten folytatott emberkereskedelemről

Filip Kaczmarek, 16. sz. kérdés az egészségügyi alapellátásról

Ricardo Cortés Lastra, 17. sz. kérdés Dél-Szudánról és a Cotonoui Megállapodásról

Michael Cashman nevében David Martin, 18. sz. kérdés a Cotonoui Megállapodás második felülvizsgálatának ratifikálásáról

Françoise Castex nevében Patrice Tirolien, 19. sz. kérdés a szénbányászati vállalkozások átláthatóságáról

Toine Manders, 20. sz. kérdés a Suriname-mal folytatott 8. cikk szerinti párbeszédéről

Maurice Ponga, 21. sz. kérdés a földbirtoklás biztonságáról az AKCS-országokban

Philippe Boulland, 22. sz. kérdés a földfoglalásokról

Marielle de Sarnez nevében Catherine Bearder, 23. sz. kérdés a gazdasági partnerségi megállapodásról

David Martin, 24. sz. kérdés a CARIFORUM–EK Konzultációs Bizottságról

A 19. és a 21. sz. kérdések feltevőinek nincsenek kiegészítő kérdéseik.

A 16., a 17. és a 20. sz. kérdések szerzői nincsenek jelen.

4. Vita a Tanáccsal – szólítás jelentkezés alapján

Felszólalók: Michèle Rivasi, Fitz Jackson (Jamaica), Denis Polisi (Ruanda), Olle Schmidt, Sorel Jacinthe (Haiti), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Louis Michel, Mary Margaret Muchada (Zimbabwe), Eleni Theocharous, Adjedoue Weidou (Csád), Gay Mitchell és Omar Abou Saïd (Dzsibuti).

Pierre Titi és Erato Kozakou-Marcoullis az alábbi, különböző témákkal kapcsolatos kérdésekre válaszol: energiastratégia, a Nagy Tavak régiója, munkajogok, homoszexuálisok jogai, választások, Líbia, a banánpiaci kísérő intézkedések, a fejlesztési együttműködéshez nyújtott többéves pénzügyi keret és uniós források, zimbabwei és kenyai választások, Törökország és az AKCS-csoport jövője.

5. Kuba

Vita állásfoglalás nélkül – szólítás jelentkezés alapján

Felszólalók: Louis Michel társelnök, Erato Kozakou-Marcoullis (az EU Tanácsának soros elnöke), Olle Schmidt, Michael Gahler, Miguel Angel Martínez Martínez, Michèle Rivasi, Sorel Jacinthe (Haiti), Norbert Neuser, Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság), Ana Rita Geremias Sithole (Mozambik), Jean-Jacob Bicep, Frederic Assomption Korsaga (Burkina Faso), Jacek Protasiewicz, Rabindre Parmessar (Suriname), Mariya Gabriel és Yenielys Regueiferos (Kuba).

Erato Kozakou-Marcoullis tájékoztatja a képviselőket a Tanács 2012. november 19-i, az EU–Kuba-kezesítés jövőjével kapcsolatos lehetőségekről folytatott véleménycseréjéről. Míg egyes tagok úgy vélik, hogy az országban fennálló politikai helyzet nem javult az elmúlt néhány hónap során, mások azon az állásponton vannak, hogy törekedni kéne a kétoldali párbeszéd felerősítésére, valamint a Kubával fentartott kapcsolatok normalizálására.

6. A 2012. november 27-i, keddi és a november 28-i, szerdai ülés jegyzőkönyvének elfogadása

A jegyzőkönyvet jóváhagyják.

7. 2. számú sürgős téma: Instabilitás és bizonytalanság a Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében

Felszólalók: José Fernando Costa Pereira (EEAS), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Mariya Gabriel, Roger Julien Menga (Kongói Köztársaság), Norbert Neuser, Christophe Apala Pen'Apala Lutundula (DRC), Assarid Ag. Imbarcaouane (Mali), Ana Rita Geremias Sithole (Mozambik), Michèle Striffler, Denis Polisi (Ruanda), Maria Muñiz de Urquiza, Horst Schnellhardt, Adjedoue Weidou (Csád), Jacek Protasiewicz, Komi Selom Klassau (Togo) és Jacob Oulanyah (Uganda).

A képviselők hangsúlyozzák, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban lévő válságra politikai megoldást kell találni, és ezen konfliktus mögöttes okaival egy átfogó tervnek kell foglalkoznia. Elsősorban a régió országainak felelőssége, hogy együttműködjenek a konfliktus békés és tartós megoldása érdekében. A tagok elítélik az emberi jogoknak a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében történt megsértését, és ragaszkodnak az elkövetők felelősségére vonásához. A tagok arra is rámutatnak, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságnak meg kell reformálnia és erősítenie saját biztonsági ágazatát, valamint javítania kell a terület irányításán. A tagok elkötelezik magukat az ENSZ kongói békefenntartó missziójának (MONUSCO) hatékonyabb szerepvállalása mellett is.

8. Szavazás a három állandó bizottság által benyújtott jelentésekben foglalt állásfoglalási indítványokról

A társelnök emlékezteti a Közgyűlést a szavazási eljárásokra.

— Válasz a szomáliai politikai és humanitárius válságra: az Európai Unió és az AKCS-csoport előtt álló kihívások (ACP-EU/101.261/fin.)

Politikai Ügyek Bizottsága

Társelőadók: Ali Soubaneh (Dzsibuti) és Véronique De Keyser

Elfogadott módosítás: 1.

Az EPP és az ALDE képviselőcsoport házankénti külön szavazást kér a (10) bekezdésre vonatkozóan, majd a bekezdést elutasítják.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

— Az IKT-alapú vállalkozói készség és annak hatása az AKCS-országok fejlődésére (ACP-EU/101.256/fin.)

Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság

Társelőadók: Rabindre T. Parmessar (Suriname) és Younous Omarjee

Módosítást nem terjesztenek elő.

Az állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

— Az energiához való hozzáférés jelentősége a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében (ACP-EU/101.251/fin.)

Szociális és Környezetvédelmi Bizottság

Társelőadók: Manuel Jiménez (Dominikai Köztársaság) és Horst Schnellhardt

Elfogadott módosítás: 1.

Az EPP képviselőcsoport részenkénti és házankénti külön szavazást kér a (13) bekezdésre vonatkozóan, majd a bekezdés első részét elfogadják. A bekezdés második részét elutasítják.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

9. Szavazás a sürgős állásfoglalási indítványokról

— Állásfoglalásra irányuló indítvány a mali helyzetről (ACP-EU/101.281/fin.)

Elfogadott módosítások: 1 és 3.

Elutasított módosítás: 2.

Az AKCS-tagok házankénti külön szavazást kérnek a (8) bekezdésre vonatkozóan, majd a bekezdést elutasítják.

A módosított állásfoglalást elfogadják.

— Állásfoglalásra irányuló indítvány a Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében kialakult instabil és bizonytalan helyzetről (ACP-EU/101.280/fin.)

Elfogadott módosítások: 1, 2, 3, a 7. preambulumbekkezdés szóbeli módosítása, a 2. bekezdés szóbeli módosítása.

A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

10. Szavazás a Közös Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatának módosításairól

A Közös Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatának módosításait az Elnökség az eljárási szabályzat 35. cikkével összhangban egyhangúlag elfogadja.

11. Egyéb kérdések

Olle Schmidt felszólítja a Közgyűlést, hogy a szerdai ülés jegyzőkönyvébe foglaljon bele utalást Basile Mahan Gahéra, az elefántcsontparti bebörtönzött szakszervezeti vezetőre.

Jacob Oulanyah ugandai állampolgár nyilatkozatot tesz az ugandai homoszexuálisok jogaival kapcsolatban abból a célból, hogy tisztázzon egy magánszemély által benyújtott, jelenleg országának parlamentje elé terjesztett törvényjavaslatot övező néhány félreértést.

Komi Selom Klassou togói állampolgár a togói demokrácia helyzetére vonatkozó nyilatkozatot tesz, és felszólítja az Uniót a helyzet szoros nyomon követésére.

12. A Közös Parlamenti Közgyűlés 25. ülésének időpontja és helye

A 25. Közös Parlamenti Közgyűlést elvben 2013. június 17. és 19. között tartják Brüsszelben.

A társelnök köszönetet mond a suriname-i hatóságoknak a szívélyes fogadtatásért és a Közgyűlés ülésének gondos megszervezéséért, valamint a társtitkárságnak és a teljes személyzetnek munkájukért.

(Az ülést 12.45-kor berekesztik.)

Musikari KOMBO, EGH és
Louis MICHEL
Társelnökök

Mohamed Ibn CHAMBAS és
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Társfőtítkárok

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS TAGJAINAK NÉVSORA (ABC SORRENDEN)

AKCS-képviselők

KOMBO EGH, (KENYA), társelnök

ANGOLA

ANTIGUA ÉS BARBUDA

BAHAMA-SZIGETEK

BARBADOS

BELIZE

BENIN

BOTSWANA

BURKINA FASO

BURUNDI

KAMERUN (alelnök)

ZÖLD-FOKI-SZIGETEK

KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

CSÁD

COMORE-SZIGETEK

KONGÓ (Demokratikus Köztársaság)

KONGÓ (Köztársaság) (alelnök)

COOK-SZIGETEK

ELEFÁNTCSONTPART

DZSIBUTI (alelnök)

DOMINIKA

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG (alelnök)

EGYENLÍTŐI GUINEA

ERITREA

ETIÓPIA

FIDZSI

GABON

GAMBIA

EP-képviselők

MICHEL, társelnök

ALFONSI

ALVES

ARIF

BAUER

BEARDER

BOVÉ

BULLMANN

CALLANAN

CARVALHO

CASA

CASINI

CASPARY

CASTEX

CHRISTENSEN

COELHO

DE KEYSER

DE MITA

DE SARNEZ

DELVAUX

DURANT

ENGEL

ESTARÀS FERRAGUT

FERREIRA, Elisa

FERREIRA, João

FORD

GABRIEL

GAHLER

AKCS-képviselők

GHÁNA
GRENADA (alelnök)
GUINEA
BISSAU-GUINEA
GUYANA
HAITI
JAMAICA
KIRIBATI
LESOTHO
LIBÉRIA
MADAGASZKÁR
MALAWI (alelnök)
MALI
MARSHALL-SZIGETEK (Köztársaság)
MAURITÁNIA (alelnök)
MAURITIUS (alelnök)
MIKRONÉZIA (Szövetségi Államok)
MOZAMBIK (alelnök)
NAMÍBIA
NAURU
NIGER (alelnök)
NIGÉRIA
NIUE
PALAU
PÁPUA ÚJ-GUINEA
RUANDA
SAINT KITTS ÉS NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK
SZAMOA (alelnök)
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE
SZENEGÁL
SEYCHELLE-SZIGETEK
SIERRA LEONE
SALAMON-SZIGETEK

EP-képviselők

GOERENS (alelnök)
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KLAß (alelnök)
KORHOLA
KUHN
KURSKI
LE PEN
LEGUTKO
LÓPEZ AGUILAR
LÖVIN
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MITCHELL
MOREIRA
NEUSER
NICHOLSON (alelnök)
OMARJEE (alelnök)
OUZKÝ (alelnök)
RIVASI (alelnök)
ROITHOVÁ (alelnök)
RONZULLI (alelnök)
SCHLYTER
SCHMIDT

AKCS-képviselők

SZOMÁLIA

DÉL-AFRIKA

SZUDÁN

SURINAME

SZVÁZIFÖLD

TANZÁNIA

KELET-TIMOR

TOGO

TONGA

TRINIDAD ÉS TOBAGO

TUVALU

UGANDA

VANUATU (alelnök)

ZAMBIA

ZIMBABWE

EP-képviselők

SCHNELLHARDT

SCICLUNA

SCOTTÀ

SENYSZYN

SPERONI (alelnök)

ŠŤASTNÝ (alelnök)

STRIFFLER

STURDY

TIROLIEN

TOIA

VAUGHAN (alelnök)

VLASÁK

WIELAND

ZANICCHI

ZIMMER

POLITIKAI ÜGYEK BIZOTTSÁGA**AKCS-tagok**

TAMAPUA (SZAMOA), társelnök

MNKANDHLA (ZIMBABWE), alelnök

ROGOMBE (GABON), alelnök

ANTIGUA ÉS BARBUDA

YEHOUE TOME (BENIN)

NGON-BABA (KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG)

KONGÓI Köztársaság

DACOURY-TABLEY (ELEFÁNTCSONTPART)

SAID (DZSIBUTI)

NAIB (ERITREA)

DAGO (ETIÓPIA)

VUIRA (FIDZSI)

GUINEA

DHARAMKUMAR (GUYANA)

VUIRA (HAITI)

JACKSON (JAMAICA)

KIRIBATI

EP-tagok

CASA, társelnök

KORHOLA, alelnök

CASTEX, alelnök

ALFONSI

CALLANAN

CASINI

DE KEYSER

DURANT

FERREIRA, Elisa

GABRIEL

GAHLER

GRIESBECK

HANNAN

HÄNDEL

KACZMAREK

LE PEN

LÓPEZ AGUILAR

AKCS-tagok

LIBÉRIA

IMBARCAOUANE (MALI)

SITHOLE (MOZAMBIK)

PALAU

TOZAKA (SALAMON-SZIGETEK)

SLATER (SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK)

SZVÁZIFÖLD

TOGO

OULANYAH (UGANDA)

EP-tagok

MANDERS

MARTÍNEZ MARTÍNEZ

MOREIRA

NICHOLSON

ROITHOVÁ

SCHMIDT

SPERONI

STRIFFLER

WIELAND

GAZDASÁGI FEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMI BIZOTTSÁG**AKCS-tagok**

SALL (SZENEGÁL), társelnök

BUTUSOL (VANUATU), alelnök

VAN DER WALT (NAMÍBIA), alelnök

BARBADOS

BASHARA (KONGÓI Demokratikus Köztársaság)

ANTWI (GHÁNA)

EGYENLÍTŐI GUINEA

LABOSO (KENYA)

SOFONIA (LESOTHO)

BANDA (MALAWI)

MARSHALL-SZIGETEK

OULD GUELAYE (MAURITÁNIA)

MAURITIUS

AHMED (NIGÉRIA)

RUANDA

SAINT KITTS ÉS NEVIS

LONG (SAINT LUCIA)

SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE

POOL (SEYCHELLE-SZIGETEK)

SIERRA LEONE

DÉL-AFRIKA

ELHAG MUSA (SZUDÁN)

PARMESSAR (SURINAME)

HAVEA TAIONE (TONGA)

KHAN (TRINIDAD ÉS TOBAGO)

TUVALU

EP-tagok

CARVALHO, társelnök

LEGUTKO, alelnök

ALVES, alelnök

BICEP

BULLMANN

CASPARY

ENGEL

FORD

GOERENS

GUERRERO SALOM

JENSEN

KUHN

MARTIN

MATO ADROVER

MAYER

McMILLAN-SCOTT

MICHEL

MITCHELL

OMARJEE

SCHLYTER

SCICLUNA

ŠŤASTNÝ

STURDY

TIROLIEN

WEBER

ZANICCHI

SZOCIÁLIS ÜGYI ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG

AKCS-tagok

NDUGAI (TANZÁNIA), társelnök

WEIDOU (CSÁD), alelnök

NOEL (GRENADA), alelnök

JOAQUIM (ANGOLA)

BAHAMA-SZIGETEK

BELIZE

GABORONE (BOTSWANA)

KORSAGA (BURKINA FASO)

KARERWA (BURUNDI)

HAMATOUKOU (KAMERUN)

ZÖLD-FOKI-SZIGETEK

COMORE-SZIGETEK

MARSTERS (COOK-SZIGETEK)

DOMINIKA

JÍMENEZ (DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG)

BALDEH (GAMBIA)

BISSAU-GUINEA

RAKOTOARIVELO (MADAGASZKÁR)

MIKRONÉZIAI Szövetségi Államok

NAURU

OUSMANE (NIGER)

TAGELAGI (NIUE)

PÁPUA ÚJ-GUINEA

SZOMÁLIA

KELET-TIMOR

ZAMBIA

EP-tagok

RIVASI, társelnök

BAUER, alelnök

SCHNELLARDT, alelnök

BEARDER

CHRISTENSEN

COELHO

DELVAUX

DE MITA

DE SARNEZ

ESTARÀS FERRAGUT

FERREIRA, João

HALL

HAUG

JOLY

KLAß

KURSKI

LÖVIN

NEUSER

OUZKÝ

RONZULLI

SCOTTÀ

SENYSZYN

TOIA

VAUGHAN

VLASÁK

ZIMMER

II. MELLÉKLET

**A NOVEMBER 27. ÉS 29. KÖZÖTT PARAMARIBÓBAN (SURINAME) TARTOTT ÜLÉS
JELENLÉTI ÍVE**

KOMBO, EGH (Kenya), társelnök	MICHEL, társelnök
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ATTARD-MONTALTO ⁽²⁾ ⁽³⁾ (FERREIRA, E. helyett)
THOMPSON (Barbados)	BAGO ⁽¹⁾ (CASSINI, C. helyett)
YEHOUETOME (Benin)	BAUER
GABORONE (Botswana)	BEARDER
KORSAGA (Burkina Faso) (*)	BICEP
HAMATOUKOU (KAMERUN) (alelnök)	BINEV (Le Pen helyett)
NGON-BABA (Közép-afrikai Köztársaság)	BORYS (COELHO, C. helyett)
WEIDOU (Csád)	BOUILLAND (DE MITA, L.C. helyett)
LUTUNDULA (Kongói Demokratikus Köztársaság)	CHRISTENSEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MENGA (Kongói Köztársaság) (*)	CORTES LASTRA (ALVES, L. P. helyett)
MARSTERS (Cook-szigetek)	CZARNECKI
DACOURY-TABLEY (Elefántcsontpart)	DE SARNEZ ⁽¹⁾
ALI (Dzsibuti) (alelnök)	ENGEL ⁽¹⁾
JIMÉNEZ (Dominikai Köztársaság) (alelnök)	GABRIEL
NAIB (Eritrea)	GAHLER
DAGO (Etiópia)	GRIESBECK ⁽¹⁾
SERICHE DOUGAN MALABO (Egyenlítői-Guinea)	GURMAI ⁽¹⁾ (DE KEYSER, V. helyett)
VOCEA (Fidzsi) (*)	HANDZLIK (CASPARY, D. helyett)
ROGOMBE (Gabon)	HAUG
BALDEH (Gambia)	JAATTEENMAKI ⁽¹⁾ (HALL, F. helyett)
BANDUA (Ghána)	KACZMAREK
NOEL (Grenada) (alelnök)	KIIL-NIELSEN (DURANT, I. helyett)
BALDE (Bissau-Guinea)	LEGUTKO
SEERAJ (Guyana)	LISEK (ZANICCHI, I. helyett)
JACINTHE (Haiti)	LÓPEZ AGUILAR ⁽²⁾ ⁽³⁾
JACKSON (Jamaika)	LUKACIEJEWESKA (ESTARAS FEERAGUT, R. helyett)
LABOSO (Kenya)	MARTIN
SOFONIA (Lesotho)	MARTINEZ MARTINEZ
RAKOTOARIVELO (Madagaszkár) (*)	MIGALSKI ⁽¹⁾

MWALWANDA (Malawi)	MITCHELL
ASSARID AG. IMBARCAOUANE (Mali)	MUNIZ DE URQUIZA (MOREIRA, V. helyett)
OULD GUELAYE (Mauritánia) (alelnök)	NEUSER
DEERPALSING (Mauritius)(alelnök)	NITRAS (STASTNY, P. helyett)
SITHOLE (Mozambik) (alelnök)	OOMEN-RUIJTEN ⁽¹⁾ (RONZULLI, L. helyett)
VAN DER WALT (Namíbia)	OUZKY (alelnök)
CHEGOU (Niger) (alelnök)	PONGA (CARVALHO, M.D.G. helyett)
AHMED (Nigéria)	PREDA (CASA, D. helyett)
TAGELAGI (Niue)	PROTASIEWICZ ⁽³⁾ (DELVAUX, A. helyett)
KANA (Palau)	RAPKAY (BULLMANN, U. helyett)
POLISI (Ruanda) (alelnök)	RINALDI ⁽²⁾ ⁽³⁾
LONG (Saint Lucia)	RIVASI (alelnök)
SLATER (Saint Vincent és Grenadine-szigetek)	ROSBACH (FORD, V. helyett)
TAMAPUA (Szamoa)(alelnök)	SCHMIDT
POOL (Seychelle-szigetek)	SCHNELHARDT
BUNDU (Sierra Leone)	SPERONI (alelnök) ⁽²⁾ ⁽³⁾
TOZAKA (Salamon-szigetek)	STRIFFLER
MUSA (Szudán)	STURDY ⁽¹⁾ ⁽²⁾
PARMESSAR (Suriname)	THEOCHAROUS
GAMEDZE (Sváziföld)	TIROLIEN (alelnök)
NDUGAI (Tanzánia) (alelnök)	VAUGHAN (alelnök)
KLASSOU (Togo)	WLOSOWICZ
TAIONE (Tonga)	ZWIEFKA (MATO-ADROVER G. helyett)
KHAN (Trinidad és Tobago)	
LATASI (Tuvalu)	
OULANYAH (Uganda)	
KAKOMA (Zambia)	
MNKANDHLA (Zimbabwe)	
JOY (Vanuatu) (*)	

(*) Parlamenten kívüli személy által képviselt ország.

⁽¹⁾ A 2012. november 27-i ülésen jelen lévő.

⁽²⁾ A 2012. november 28-i ülésen jelen lévő.

⁽³⁾ A 2012. november 29-i ülésen jelen lévő.

Jelen vannak továbbá:

ANGOLA
JOAQUIM
CALUNGA
ALBINO
ULIPAMUE
DA CARVALHO

BARBADOS
CHANDLER

BENIN
DAYORI
HOUNGNIGBO

BOTSWANA
MANGOLE

KAMERUN
GBERI
AWUDU MBAYA
OWONA KONO

KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
DOTE

CSÁD
ADJI
TEKILO
DINGAOMAIBE
NGARSOULEDE
AFFONO

KONGÓI Demokratikus Köztársaság
MABAYA GIZI AMINE
APALA LUTUNDULA
NDEBO AKANDA
BASIALA MAKÁ
Elvis MUTIRI wa BASHARA
MOLIWA MOLEKO
KONGO

COMORE-SZIGETEK
ALI

COOK-SZIGETEK
MARSTERS

ELEFÁNTCSONTPART
BAUDOUA

DZSIBUTI
OMAR ABOU SAID

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
RIZEK CAMILO

ERITREA
TEKLE

ETIÓPIA
DABA WAKJIRA
GAYESA

EGYENLÍTŐI GUINEA
NFA NDONG NSENG
NGUEMA MANANA

GABON
ONGOUORI NGOUBIL

GAMBIA
SILLAH

GHÁNA
ALIFO
ANTWI
YIADOM

HAITI
DERILUS
SOREL

KENYA
AFFEY
FARAH
NJIRU
NJOROGÉ

MALI
SIDIBE

MALAWI
BANDA
KANNDÁ

MAURITÁNIA
SALEM MARIEM
OULD HAMOUD
GUELADIO
OULD ZAMEL
MINT BILAL
OULD SIDI ABDALLA

MAURITIUS
KOONJUL

MOZAMBIK
MALENDZA
MANUEL
NEMBA UAIENE

NAMÍBIA
NAHOLO

NIGER
OUSMANE
FOUKORI
MAINA
TONDY

NIGÉRIA
UZODIMMA
MADWATTE
IBRAHIM
OKORIE
NSIEGBE
HAMZA
BURAIMO

NIUE
TAGELAGI

SAINT LUCIA
LONG

SEYCHELLE-SZIGETEK
FOCK TAVE
VEL
SAMSON

SZUDÁN
ABDEL HALIM
HASSAN
MOHAMMED AHMED
AAMIR

SURINAME
MOESTADJA
CASTELEN

TANZÁNIA
MWANJELWA

TOGO
GBONE

TUVALU
LEUELU

UGANDA
CHEMUTAI
BIHANDE-BWAMBALE
ABASON

ZAMBIA
MUTALE

ZIMBABWE
MUCHADA
HLONGWANE
MLOTSHWA

AKCS-TANÁCS
TITI, kameruni pénzügyminiszter

EU TANÁCS
KOZAKOU-MARCOULLIS, ciprusi külügyminiszter

AKCS NAGYKÖVETEK BIZOTTSÁGA
EURÓPAI BIZOTTSÁG
RUDISCHHAUSER, a DEVCO Főigazgatóság főigazgató-helyettese
THOMPSON, a TRADE Főigazgatóság igazgatója

EKSZ
COSTA PEREIRA, a pánafrikai részleg vezetője

EGSZB
KING, az AKCS nyomkövetési bizottságának elnöke

CTA
BOTO, hivatalvezető, Brüsszel

COMESA
NKANAGU, hivatalvezető, Brüsszel

FAO
MAIGA, az EU-val és Belgiummal Összekötő Iroda összekötő tisztviselője

AKCS Titkárság
CHAMBAS, társfőtitkár

EU-TITKÁRSÁG
AGUIRIANO NALDA, társfőtitkár

III. MELLÉKLET

A NEM PARLAMENTI KÜLDÖTTEK AKKREDITÁLÁSA

Burkina Faso

H. E. Mr Frédéric Assomption Korsaga

Burkina Faso belgiumi nagykövete

Kongói Köztársaság

H. E. Mr Roger Julien Menga

a Kongói Köztársaság belgiumi nagykövete

Fidzsi

Akuila Kamalanagi Vuiru, a fidzsi külügy- és nemzetközi együttműködés minisztériumának főtitkár-helyettese

Madagaszkár

Mamy Rakotoarivelo

a madagaszkári átmeneti parlament elnöke

Vanuatu

H. E. Roy Mickey Joy

a Vanuatu Köztársaság belgiumi nagykövete

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

- Állásfoglalás a szomáliai politikai és humanitárius válságra adandó válaszról az Európai Unió és az AKCS-országok előtt álló kihívások (ACP-EU/101.261/fin.)
- Állásfoglalás az IKT-alapú vállalkozói készségről és annak hatásáról az az AKCS-országok fejlődésére (ACP-EU/101.256/fin.)
- Állásfoglalás az energiához való hozzáférés jelentőségéről a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérése szempontjából (ACP-EU/101.251/fin.)
- Állásfoglalás a mali helyzetről (ACP-EU/101.281/fin.)
- Instabilitás és bizonytalanság az Afrikai Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében című állásfoglalás (ACP-EU/101.280/fin.)
- Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés eljárási szabályzatának módosításai, amelyeket az eljárási szabályzat 35. cikkével összhangban az Elnökség nyújtott be

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**A szomáliai politikai és humanitárius válságra adandó válasz: az Európai Unió és az AKCS-országok előtt álló kihívások**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- összeült Paramaribo városában (Suriname), 2012. november 27-től 29-ig,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra,
- tekintettel Catherine Ashton, a Bizottság alelnökének/külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az Északkelet-Afrikában pusztító éhínségre adott uniós válaszról szóló, 2011. augusztus 24-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Afrikai Unió által 2011. augusztus 25-én Addisz-Abeában rendezett adományozói konferenciára,
- tekintettel a 2011. június 9-i kampalai megállapodásra és a 2012. június 22-i galkayói megállapodásra,
- tekintettel a 2011. december 15-i garowei I. megállapodásra és a 2012. február 15-i garowei II. megállapodásra, amely többek között olyan parlamenti politikai struktúra létrehozásáról rendelkezik, amely egy új, 225 tagú alsóházat és egy 1 000 tagból álló nemzeti alkotmányozó gyűlést foglal magába, és amelyekben a nők aránya legalább 30 %-os,
- tekintettel az Afrikai Unió és az Egyesült Nemzetek Szervezete Szomáliával foglalkozó politikai hivatala (UNPOS) által 2012. május 23-án Addisz-Abeában rendezett ülésének következtetéseire,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. április 9-i állásfoglalására a béke, a biztonság és a kormányzati rendszer megteremtéséről és előmozdításáról Szomáliában,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2012. november 29-én Paramaribóban (Suriname).

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 2009. május 26-i határozatára, amely javasolta a somáliai biztonsági erők újjászervezését, kiképzését, felszerelését és fenntartását,
 - tekintettel az Európai Unió Tanácsának 2009. november 30-i állásfoglalására, amely újólag megerősítette, hogy tiszteletben tartja Szomália szuverenitását, területi integritását, politikai függetlenségét és egységét,
 - tekintettel a 2012. május 31. és június 1. között megrendezett Isztambul II nemzetközi találkozó következtetéseire, amelyek megerősítették a nemzetközi közösség elkötelezettségét az iránt, hogy biztosítsa Szomália szuverenitásának, területi integritásának, politikai függetlenségének és egységének tiszteletben tartását,
 - tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére (ACP-EU/101.261/12/A/fin),
- A. mivel Szomália több mint 20 éve folyamatosan fegyveres konfliktusok és súlyos élelmiszerhiányokat okozó szárazságok helyszíne, amelyek lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és menekültek tömeges áramlását okozzák;
- B. mivel az említett súlyos szegénységnek és éhínségnek számos oka van, többek között a polgárháború, a politikai instabilitás, a biztonság hiánya az egész régióban, a talajromlás, a termőterület külföldi befektetők általi, nagy mennyiségben történő felvásárlása, a termőföld árának emelkedése, az alapvető termékeket érintő spekuláció, az éghajlatváltozás, a mérgező hulladékok Szomália partjainál történő illegális lerakása, valamint az európai és ázsiai feldolgozó hajók által Szomália partjainál folytatott, túlzottan intenzív és illegális halászat;
- C. mivel a menekültek 80 %-a nő és gyermek, akik közül sokan szexuális erőszak és megfélemlítés áldozataivá váltak a menekülttáborok felé tartó útjuk során, vagy a menekülttáborokban;
- D. mivel a régió humanitárius szükséghelyzeteinek kezelése szempontjából továbbra is jelentős problémát jelent az emberekhez való hozzáférés;
- E. mivel az Afrikai Unió somáliai missziójának (AMISOM) finanszírozása részben az Afrikai Békakeret révén történik, amely viszont az Európai Fejlesztési Alapból kap forrásokat;
- F. mivel Uganda volt az első ország, amely forrásokat különített el, amit aztán a régió más országai is követtek, különösen Etiópia, Burundi, Kenya és Dzsibuti;
- G. mivel a túszzedés és a kalóztámadások a terrorizmus finanszírozásának forrásai;
- H. mivel az Európai Unió 2008 óta jelen van Szomália partjainál az Atalanta-művelet (EUNAVFOR) révén, a NATO és a kalózkodás ellen küzdő más országok mellett;
- I. mivel a katonai intézkedések önmagukban nem alkalmasak a fenntartható biztonság, stabilitás és béke megteremtésére;
- J. mivel az EU Szomália legfontosabb adományozója: 2008 és 2013 között több mint egy milliárd eurót folyósított, különböző programokra lebontva, beleértve 500 millió eurót fejlesztési segélyre, 242 millió eurót humanitárius szükséghelyzeti programokra, valamint 325 millió eurót az AU-somáliai misszió (AMISOM) részére;
- K. mivel a Bizottság tervei szerint 158 millió euróra növeli az aszálynak áldozatul esett lakosság részére biztosított humanitárius segély teljes összegét;
- L. mivel az addisz-abebei donorkonferencián az Afrikai Unió fő tagországai vállalták, hogy csaknem 350 millió USD-t szabadítanak fel az aszály sújtotta országok számára;
- M. mivel a szomszédos országokban történt halálos kimenetelű események arra engednek következtetni, hogy a konfliktus tovább fog terjedni;

- N. mivel a nemzetközi katonai intézkedések önmagukban nem alkalmasak a fenntartható biztonság, stabilitás és béke megteremtésére, ha nem ötvözik azokat demokratikus fejlesztési programokkal;
1. felhívja az Európai Unió Tanácsát, az Európai Bizottságot, az uniós tagállamokat és az Afrikai Uniót, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy támogassák Szomália békés és demokratikus jogállammá válását – a cselekvési- és ütemtervben megfogalmazott prioritásoknak megfelelően –, nevezetesen támogassák fenntartható intézmények létrehozását, a konfliktusmegoldást, a bizonytalanság elleni küzdelmet, az élelmiszerbiztonsághoz és a függetlenedéshez vezető utat, a foglalkoztatást előmozdító gazdasági növekedést, valamint a regionális együttműködést;
 2. úgy véli, hogy a szomáliai válságot, valamint az Északkelet-Afrika térségében/Szomália vizein folyó kalóztevékenység problémáját nem lehet pusztán katonai eszközökkel megoldani;
 3. szeretné, ha Szomália a lehető leghamarabb megerősítené kapacitásait a politika, a védelem, az igazságszolgáltatás és a börtönvilág területén, lehetővé téve, hogy a jogállamiság szellemében működő, demokratikus elveken és jó kormányzáson alapuló állammá váljék;
 4. felhívja az Európai Bizottságot és az Európai Unió Tanácsát, hogy továbbra is támogassák a szomáliai polgárháborúban érintett felek közötti megbékélési folyamatot; nyomatékosan kéri őket, hogy a megbékélési és béketeremtési folyamat, valamint a polgárháborúban érintett felek közötti közvetítés számára biztosítsanak technikai és pénzügyi támogatást is;
 5. üdvözlí az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának az Afrikai Unió szomáliai missziója (AMISOM) létrehozására irányuló – és az átmeneti szövetségi kormányt (TFG) támogató – 2007. évi határozatát azzal a céllal, hogy konstruktív párbeszéd jöjjön létre valamennyi szomáliai között, valamint törekedjenek a jogállamiság szellemében működő állam újjáépítésére;
 6. felszólít, hogy kezeljék prioritásként a szomáliai terrorizmus elleni harcot, különös figyelmet fordítva az olyan terrorizmust finanszírozó forrásokra, mint a fegyver- és kábítószer-kereskedelem, a túszszedés és a tengeri kalózkodás, beleértve ugyanakkor az arab tavasz által a régióra gyakorolt hatás felmérését;
 7. úgy véli, hogy szabad és átlátható választásokról kell gondoskodni annak érdekében, hogy növeljék az intézmények – amelyek feladata demokratikus, békés, a jogállamiság követelményeinek megfelelő állam kialakítását célzó szomáliai átállás irányítása – legitimitását;
 8. sürgeti a szomáliai kormányt, hogy kezelje prioritásként a korrupció elleni küzdelmet, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az ENSZ jelentéseiben szereplő ajánlásokat figyelembe kell venni, és azoknak konkrét intézkedésekhez kellene vezetniük;
 9. üdvözlí a szomáliai biztonsági és védelmi erők átalakítására irányuló alap létrehozását, amelynek lehetővé kellene tennie Szomália számára, hogy professzionális, jól felszerelt biztonsági és védelmi szervezetet hozzon létre (nemzeti hadsereget, rendőrséget, parti őrséget, valamint hírszerző szolgálatot), ugyanakkor üdvözlí e tekintetben az európai uniós szomáliai kiképzési misszió (EUTM Somalia) által nyújtott hozzájárulást;
 10. örömeire szolgál az Európai Unió új SHARE programja, amelynek célja Északkelet-Afrika országai különböző fenyegetésekkel szembeni ellenállóképességének javítása, ugyanakkor kitart amellett, hogy ezt a programot össze kell hangolni a hasonló fenyegetésekkel (terrorizmus, kábítószer-csempészet, éghajlatváltozás, menekültek és belső menekültek) küzdő Száhil övre vonatkozó uniós stratégiával;
 11. üdvözlí az új európai uniós missziót (EUCAP NESTOR), amelynek célja a tengeri kapacitásépítés Északkelet-Afrika országaiban – beleértve Szomáliát – annak érdekében, hogy gondoskodjanak a tengeri védelmi biztonságról az indiai-óceáni térségben;
 12. örömeire szolgál az Európai Unió Északkelet-Afrikáért felelős különleges képviselőjének kinevezése, valamint a mogadishui európai uniós iroda megnyitása;
 13. örömmel veszi tudomásul a helyi Stabilitási Alap létrehozását, amely többek között az ország újonnan hozzáférhető déli területein nyújtott nemzetközi segítség összehangolására szolgál;

14. üdvözli az Élelmezési Világprogram arra irányuló misszióját, hogy a lehető legtöbb embernek nyújtson élelmiszersegélyt, az as-Sabáb iszlamista csoport ellenséges fellépése ellenére;
15. felhívja a helyi hatóságokat és a polgárháborúban részt vevő valamennyi felet, hogy a nemzetközi humanitárius joggal összhangban tegyék lehetővé a humanitárius segélyszervezetek számára, hogy eljussanak a rászorulókhöz;
16. elítéli a kereskedelem terén megfigyelhető következtelenségeket, amelyek értelmében Szomália élelmiszer-termelése egy részét annak ellenére exportálja, hogy saját lakossága élelmezését sem képes biztosítani, és sürgeti a mezőgazdasági termelés fellendítését és támogatását az országot sújtó élelmiszer-válság hatékony kezelése érdekében;
17. aggódalmának ad hangot a szomáliai piac jelenlegi deregulációja és a miatt, hogy az ország óriási vámszabad területként működik, amelyen keresztül nagy mennyiségű árut, előállított terméket és haszonállatot szállítanak át;
18. aggodalommal tölti el az országban jelen levő korrupció, amelynek következményeként – az ENSZ szakértői szerint – a szomáliai állam bevételeinek 70 %-át nem rendeltetésszerűen használják; felhívja a szomáliai államot, hogy hozzon létre pénzügyi ellenőrző testületet;
19. hangsúlyozza, hogy a fiataloknak kulcsfontosságú szerepük van a szomáliai állam építésében, és javasolja a szomáliai hatóságoknak és az összes regionális és nemzetközi partnernek, hogy a fiatalok számára szervezzenek a képzési tevékenységek, az oktatás és a foglalkoztatás elősegítésére irányuló programokat;
20. hangsúlyozza a szomáliai diaszpórának különösen a gazdasági életben betölthető pozitív szerepét az átutalások révén, amelyeket évi kétmilliárd dollárra becsülnek;
21. álláspontja szerint támogatni kell a mezőgazdaságot, az állattenyésztést és az állattartást, valamint üdvözli a nem kormányzati szervezetek által ezeken a területeken végzett jelentős munkát;
22. felhívja az Európai Bizottságot, hogy alapvető jogként támogassa a vízhez mint az emberiség közös örökségéhez való hozzáférést elősegítő programokat, valamint az ivóvízhez való hozzáférés előmozdítását célzó köz- és a magánszféra közötti társulásokat;
23. úgy véli, hogy az Európai Uniónak el kell ismernie a régió többi, a válság megoldásában segítő államának pozitív szerepét, és ösztönzi ezeket az államokat, hogy továbbra is tegyenek meg minden szükséges intézkedést a béke és a biztonság garantálása érdekében a régióban;
24. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságával és a Vörösféldhold szervezetével együttműködésben a lehető leghamarabb hozzon létre Szomáliában egészségügyi struktúrákat, valamint járóbeteg-ellátó és gyógyászati élelmezési központokat, és azokat fejlessze tovább;
25. felhívja az Európai Bizottságot, hogy mérlegelje a segítség- és támogatásnyújtás lehetőségét az összes olyan afrikai ország számára, amelyek Északkelet-Afrika országaiban – különösen Szomáliában – katonai békefenntartó erőkről gondoskodtak, mivel azok a régióban működő terrorista csoportok megtorlásának vannak kitéve;
26. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson segítséget azoknak az afrikai országoknak, amelyek segítettek Szomáliának, hogy visszanyerje területét, és amelyek ez által nemzetközi kötelezettségeiknek tettek eleget, emberi áldozatok és magas pénzügyi költségek ellenére;
27. örömeire szolgál, hogy Szomália betartotta az átmeneti időszak végére vonatkozó, az ENSZ által kitűzött határidőt, azaz 2012. augusztus 20-át;
28. örömmel veszi tudomásul az alkotmányozó gyűlés létrehozását, az új alkotmány megszövegezését és annak az újonnan megalakult Parlament általi elfogadását, valamint a köztársasági elnök konszenzussal történő megválasztását;
29. üdvözli a 135 szomáliai törzsi vezető („vének”) által kinevezett Parlament megalakulását, amelynek tagjai képviselik mind a négy fő szomáliai klánt (Darod, Hawiye, Rahanweyn és Dir), mind a kisebbségi klánokat, és ez biztosítja az egész szomáliai közösség nagyfokú reprezentativitását;

30. örömeire szolgál, hogy a Parlamentben a nők aránya mostanra majdnem eléri a kvótát (ami 30 %);
31. úgy véli, hogy a korrupció elleni szükségszerű küzdelemben nemcsak azokkal kell szembeállítani, akiket meg lehet vesztegetni, hanem azokkal is, akik megvesztegetik őket;
32. üdvözlí, hogy az elnökválasztáson hat jelölt volt és hogy a Szomáliai Köztársaság új elnökét, Haszan Sejk Mahmúdot nagy többséggel választották meg; üdvözlí Abdi Fáreh Sirdún Szaíd miniszterelnök megválasztását;
33. aggodalmának ad hangot a fővárosban, Mogadishuban még mindig fennálló bizonytalanság miatt, és elítéli Haszan Sejk Mahmúd elnök ellen irányuló, néhány nappal a megválasztása után bekövetkezett terrortámadást;
34. emlékeztet arra, hogy az új szomáliai intézményeknek véglegesíteniük kell azokat az alapvető kérdéseket, amelyeket az ideiglenes alkotmány nem oldott meg, és erőfeszítéseket kell tenniük az összes as-Sabáb uralma alól felszabadított nemzeti terület stabilizálása érdekében;
35. emlékeztet arra, hogy létfontosságú a szomáliaiakat a lehető leghamarabb biztosítani a helyes kormányzás, a kormányzati átláthatóság, a világos és átlátható igazságszolgáltatás meglétéről, valamint az alapvető szabadságjogok, valamint a vallás és a meggyőződés szabadságának tiszteletéről;
36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az AU-szomáliai misszió (AMISOM) alulfinanszírozott volt, amikor létrehozták, és ez hátrányosan befolyásolta abban, hogy az as-Sabáb – az iszlám bíróságok uniójának „kemény magjából” származó iszlamista csoport – terrorista csoportjaival szemben fellépjen, azonban üdvözlí azt, hogy a 2036. (2012) sz. határozatában a Biztonsági Tanács végül megfelelő forrásokat jelölt ki;
37. hangsúlyozza Szomália és demokratikus intézményei támogatásának szükségességét az ország valamennyi lakosa közötti párbeszéd helyreállítása és elmélyítése, valamint egy nemzeti megbékélési program létrehozása tekintetében;
38. hangsúlyozza az új szomáliai lojalista erők felügyeletének és ellenőrzésének szükségességét, valamint azt, hogy ezeket a katonákat rendszeresen kifizessék, biztosítva ezáltal, hogy kiképzésüket követően nem szöknek meg és térnek vissza korábbi klánjaikhoz, vagy nem csatlakoznak olyan felkelő és szélsőséges csoportokhoz akár, mint a Hezb al-Iszlám vagy az as-Sabáb;
39. hangsúlyozza a képzési program (európai uniós szomáliai kiképzési misszió) fontosságát a biztonsági erők (rendőrség és hadsereg) számára; úgy véli, hogy az AMISOM-nak különféle kiválasztási kritériumokat kellene meghatároznia annak érdekében, hogy a szomáliai biztonsági erők jövőbeli tagjainak felvételekor olyan feltételeket vegyenek figyelembe, mint: kláni háttér sokszínűsége, orvosi alkalmasság, (18 év feletti) életkor, potenciál, hogy a képzést a javára fordítja, emberi jogok megsértése miatt ne legyen elítélve stb.;
40. felhívja a nemzetközi közösséget és az Afrikai Uniót, hogy nyújtsanak segítséget Szomáliának természeti erőforrásai felügyeletében;
41. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást Szomália átmeneti intézményeinek, az Afrikai Unió és az Európai Unió intézményeinek, az AKCS Tanácsnak, a Kormányközi Fejlesztési Hatóságnak (IGAD) és az ENSZ főtítkárnak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az IKT-alapú vállalkozói készségről és annak hatásáról az AKCS-országok fejlődésére

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely összeült Paramaribo városában (Suriname), 2012. november 27-től 29-ig,
- tekintettel eljárási szabályzata 18. cikkének (1) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2012. november 29-én Paramaribóban (Suriname).

- tekintettel az AKCS–EU partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás) és különös tekintettel a vállalkozói készségek és az üzleti kultúra fejlesztéséről szóló 21. cikk (1) bekezdésének b) pontjára; a gazdasági és technológiai infrastruktúráról és szolgáltatásokról – beleértve a szállítást, a távközlési rendszereket, a kommunikációs szolgáltatásokat, valamint az információs társadalom fejlesztését – szóló 23. cikk g) pontjára; és az információs és kommunikációs technológiákról, valamint az információs társadalomról szóló 43. cikkre,
 - tekintettel az afrikai társadalmi-gazdasági átalakulásról és infrastrukturális fejlesztésről – energia, vasutak, közutak és IKT ágazatok – szóló, az Afrikai Unió Közgyűlésének 15. rendes ülése által az ugandai Kampalában 2010. július 27-én elfogadott határozatra (gyűlésdok. AU/17(XV) Add.4),
 - tekintettel a Bizottság a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek küldött, „Az információs és kommunikációs technológiák fejlődésben - az információs és kommunikációs technológiák szerepe az EK fejlesztési politikájában” című közleményére (COM(2001)0770, 2001. december 14.),
 - tekintettel a São Paulo-ban 2004. június 13–18. között megrendezett ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) XI. ülészakán megindított UNCTAD XI sokszereplős partnerségre: IKT-k a fejlesztésért,
 - tekintettel az ENSZ által 2000-ben elfogadott Millenniumi Fejlesztési Célokra (8F cél),
 - tekintettel az ITU/UNESCO Szélessávú Bizottság a Digitális Fejlődésért által az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 2012 szeptemberében küldött, a szélessávú távközlés állapotáról (2012) szóló jelentésére,
 - tekintettel az állam- és kormányfők 2010. novemberi tripoli III. EU–Afrika csúcstalálkozóján elfogadott közös Afrika–EU stratégiára, annak 2011–2013. közötti cselekvési tervére, valamint a tudományokra, az információs társadalomra és térre vonatkozó partnerségeire,
 - tekintettel a Világbank információs és kommunikációs technológiák ágazatára vonatkozó 2011. évi stratégiájára,
 - tekintettel az Interparlamentáris Unió (IPU) állásfoglalására – az új információs és kommunikációs technológiák hozzájárulásáról a helyes kormányzáshoz, a parlamenti demokrácia javulásához és a globalizáció kezeléséhez – amelyet a 109. közgyűlés 2003. október 3-án, Genfben fogadott el,
 - tekintettel a CARICOM 2003-ban elfogadott összeköttetési menetrendjére,
 - tekintettel a csendes-óceáni szigetek IKT-hoz kapcsolódó politikájára és stratégiai tervére, amelyet a Csendes-óceáni Szigetek Fóruma vezetői 2000-ben fogadtak el,
 - tekintettel a Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/101.256/12/fin),
- A. mivel az IKT-k a fejlesztés és gazdasági növekedés fontos eszközei lehetnek, de ahhoz, hogy kihasználhassuk több területet érintő jellegüket és – a millenniumi fejlesztési célokról szóló nyilatkozatban felsorolt – millenniumi fejlesztési céloknak a nemzetközi közösség általi eléréséhez nyújtott hozzájárulásukat, az IKT-tevékenységeket fejlesztéstámogatási programok részeként kell irányítani;
- B. mivel az IKT-k alapvető eszközt jelentenek a társadalomban/államokban a demokrácia és béke megalapozásához azáltal, hogy a civil társadalomtól a nemzetközi kapcsolatokig minden szinten megnövelik az összeköttetéseket és az átláthatóságot; mivel az IKT-k politikai célokra történő felhasználását fokozni lehet a hagyományos politikai hierarchiák csökkentésével, lehetővé téve ezzel egyidejűleg a civil szervezetek és más szereplők részvételét a választási folyamatban;

- C. mivel fontos arra emlékeztetni, hogy egyes, jelenleg fejlett gazdasággal rendelkező országok az IKT-k kiépítésével hasonlóképpen nagy előrelépéseket tettek meg átfogó fejlődésük tekintetében;
- D. mivel az információhoz jutás és a kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés kritikus jelentőségű nemcsak a technológiák számára, de a fejlődő és átmeneti gazdasági szakaszban lévő rendelkező országoknak a globális tudásalapú gazdaságba való beilleszkedése szempontjából is az ezen országok társadalmi által kitűzött szociális, gazdasági és kulturális célok támogatása, illetve gazdaságaik fő ágazatainak hatékonysága és növekedése fokozása által; mivel az IKT-k az egyes ágazatok közötti választóvonalak átlépése révén széles körben alkalmazhatóak a mezőgazdaságban, a népesség, egészségügy és oktatás, a környezetvédelem, a katasztrófaregélzés és -elhárítás, a kultúra és művészet, az emberek és a kormányzás lehetőségeinek kibővítése, az információ- és tudásmegosztás, a munkahelyteremtés, a fuvarozás, az ipar, a kereskedelem és a pénzügy terén;
- E. mivel az IKT-k stratégiai tényezők és szisztematikusan be kell őket a fejlesztési tervekbe építeni, akárcsak a programok prioritásai közé,
- F. mivel az IKT-k közvetve és közvetlenül egyaránt mély hatást gyakorolnak az AKCS-országok polgárainak politikai, gazdasági és mindennapi életére, többek között a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés terén, megkövetelve a legsürgősebb fejlesztési igények meghatározását, az említett igények kielégítését célzó politikai megoldásokat, illetve az olyan nemzeti és nemzetközi szintű elkötelezettséget, mint például a fejlődésorientált politikák;
- G. mivel az IKT-k hatása és használata az oktatás, és elsősorban az írni-olvasni tudás függvénye; mivel internetes környezetben a kevésbé iskolázott egyének előtt álló akadályok sokkal magasabbak, mint például a szóbeli kommunikáció során; mivel az írástudást nemzeti célkitűzéssé kell emelni, ha azt akarjuk, hogy az IKT-k számos ország és közösség előtt ismertek legyenek, és azok hasznára váljanak;
- H. mivel a számítógépek és az internet továbbra is ismeretlen és félelmet keltő eszköz marad a fejlett gazdaságú országok lakosságának nagy része számára, és mivel az írástudatlan és őshonos népek esetében több generáción át tart ezen akadály felszámolása;
- I. mivel annak ellenére, hogy az IKT-khez hozzáférők száma rohamosan nő, a digitális szakadék valós és az IKT-k alkalmazása, illetve elérése tekintetében az egyensúly súlyos eltolódását jelenti, különösen a fejlődő világban; mivel az erőforrások hiánya komoly gond, az IKT-k elterjedése és általános használatuk ugyancsak feltételez egy bizonyos alapvető infrastruktúrát és az emberi erőforrások fejlesztését támogatásuk érdekében;
- J. mivel tudomásul kell venni, hogy az IKT-k komoly aggodalmakra is okot adnak a biztonság és a magánélet védelme terén, a bűncselekmények céljára történő visszaélések, a kulturális identitástudat, az e-kereskedelemnek tulajdonítható bevételecsökkenés, illetve a nyelvi és nemi hozzátartozás miatti akadályok kapcsán; mivel a technológiai szakadékot a hagyományos fejlődési szakaszok bejárása nélkül is át lehet ívelni, és mivel az IKT-khez való hozzáférés az emberi erőforrások terén kedvező fejleményt idézhet elő, még akkor is, ha nem minden régióban lehet kezdetől fogva ilyen hozzáférést biztosítani;
- K. mivel a személyes adatok védelmét mindenki számára garantálni kell;
1. elismeréssel üdvözlő és bátorítja azon AKCS-országokat, amelyek jelentős előrelépéseket tettek az IKT-k felkarolásában és hozzáférést, valamint kapcsolódási lehetőséget biztosítottak polgáraiknak és vállalkozóiknak;
 2. ismételten kijelenti, hogy az IKT-k eredményes eszközt jelentenek a polgárok lehetőségeinek megsokszorozása, a demokrácia megszilárdítása, a helyes kormányzás megalapozása és az emberi jogok érvényre juttatása terén;
 3. határozottan hangsúlyozza, hogy az IKT-k alkalmazása a fejlődő országokban jelentősen kihat a szegénység elleni küzdelemre az olyan ágazatokban, mint például az oktatás, az egészségügy, a környezetvédelem, a vidékfejlesztés és az idegenforgalom;

4. összehangolt fellépést sürget minden szereplő részéről a fejlődő és fejlett országok között jelenleg az IKT-khez való hozzáférés és használatuk tekintetében élő nagy eltérés kiegyenlítésére, mivel a választóvonal még inkább a perifériákra szoríthatja a fejlődő országokat; mind a pénzforrások, mind pedig a politikai akarat elkötelezését kéri az AKCS-országoktól – az összes nemzeti szintű érintett részéről, ideértve a kormányt, az üzleti közösséget és a tág értelemben vett civil társadalmat is – arra, hogy megteremtse az IKT-alapú versenyképességnek kedvező környezetet;
5. emlékeztet, hogy amennyiben az IKT-k teljesíteni szeretnék a fenntartható emberi fejlődésre vonatkozó ígéretüket, központi jelentőségű, hogy az IKT-ágazat nemzeti és regionális tulajdonban legyen, és e téren nemcsak infrastruktúrára, hanem kapacitásfejlesztésre és vállalkozókésztségre is szükség lesz;
6. megerősíti, hogy az AKCS-országoknak joguk van saját maguk dönteni, hogy milyen nemzeti, regionális és partnerségi stratégiákat választanak az IKT-fejlesztésre; bátorítja a kormányokat, hogy dolgozzák ki az IKT-kba való beruházás és befektetésösztönzés jogi és intézményi kereteit; felhívja az AKCS-államokat, hogy fejlesszék az IKT-infrastruktúra rendelkezésre állását, különösen a félre eső területeken és vidéken, illetve az állami oktatási intézmények tananyagát egészítsék ki számítástechnikai képzéssel; felszólítja az AKCS-országokat, hogy fektessenek be a széles sávú elérésbe, és a nemzeti és regionális fejlesztési stratégiákba való integrálásába;
7. felszólítja az AKCS-országokat, hogy munkálkodjanak az IKT-infrastruktúra iskolákra és főleg egyetemekre történő kiterjesztésén, hogy lehetővé tegyék a kutatók számára a nemzetközi vitákban és tanulási folyamatban való részvételt;
8. felszólítja az AKCS-országokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre jogszabályokat a személyes adatok védelmének elvét erősítendő;
9. határok nélküli, nemzetközi együttműködésre és globális elkötelezettségre bátorít a fő problémák és kihívások hatékonyabb megoldása érdekében, valamint azért, hogy a vállalatok, különösen az AKCS-országok kkv-i még jobban integrálódhassanak a gyorsan változó világpiacokba, és még inkább meg tudjanak felelni ezeknek; az IKT fokozottabb átvételére és az AKCS-országokban való használatára ösztönöz, ami jelentősen megnövelheti az AKCS-országok vállalkozásainak termelékenységét, és ennél fogva versenyképességét is; úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni az információáramlás megkönnyítéséért és bátorításáért, illetve a fejlődő országok közötti tapasztalatcsere, a bevált gyakorlatok megosztása érdekében, különösen a dél-dél együttműködés keretében;
10. kiemeli, hogy a kapacitásfejlesztés és az IKT innovatív alkalmazásának előmozdítása ugyancsak különleges alkalom a kis és közepes szigetek, illetve az elszigetelt, távoli közösségek fejlődési korlátainak leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a kis- és közepes méretű szigeteknek is határozott érdeke kidolgozni IKT-kapacitásfejlesztési stratégiákat regionális szinten, az infrastruktúrával kapcsolatos költségek csökkentése és megosztása érdekében; úgy véli, hogy az AKCS-szigeteknek az IKT-területén együtt kell működniük az Európai Unió legkülső régióival, valamint a tengerentúli országokkal és területekkel;
11. felszólít minden érintettet, köztük az AKCS-országok kormányait, hogy térképezzenek fel innovatív finanszírozási mechanizmusokat, hogy az IKT-k fejlesztésre történő hatékonyabb felhasználásának kedvező körülményeket teremtsenek; hangsúlyozza, hogy az információhoz jutás manapság elengedhetetlen a döntési pozícióhoz jutás és a tudás szempontjából;
12. az IKT-k területén partnerségeket, együttműködést szorgalmaz – különösen az európai és az AKCS-országokban lévő kkv-k között, továbbá olyan kezdeményezéseket sürget a kutatás és oktatás támogatására, amelyek külön figyelmet szentelnek a képességfejlesztésnek; az AKCS-országok helyi IKT-innovációjának elősegítésére, és az IKT-val kapcsolatos vállalkozókésztség fejlesztésére szólít fel;
13. hangsúlyozza, hogy az IKT-k támogathatják a meglévő nemzeti fejlesztési stratégiákat és programokat is, hatékonyabbá és átláthatóbbá téve ezek kialakítását, illetve javítva a végső eredményeken;
14. felszólítja az EU-t és a többi finanszírozót, hogy nagyobb támogatást különítsenek el az AKCS-országok és a régiók intézményes képességeinek támogatására az információ és tudásalapú társadalomért, amely az AKCS-állampolgárok, közszolgálati intézmények és vállalatok képességeinek fejlesztésére törekvő programok révén valósul meg, azt eredményezve, hogy ez utóbbiak hozzáférést nyújtanak és kapnak az információhoz és az információ feldolgozásához, illetve a fejlesztés céljára fordítják a globális és a helyi tudást egyaránt; úgy véli, hogy a helyi tudás és perspektívák fontosak a fejlődés és a vállalkozókésztség szempontjából, de annak biztosítása szempontjából is, hogy a számítástechnikai tér tartalma a világ kulturális és nyelvi sokféleségét tükrözze;

15. bátorítja az AKCS-országokat, hogy alakítsanak ki átláthatóbb és kiszámíthatóbb kereteket a fejlesztési együttműködés számára, és teremtsék meg ennek feltételeit; bátorítja az AKCS-országokat, hogy növeljék erőfeszítéseiket a köz- és magánszféra közötti partnerségek kialakítására, és felszólítja az AKCS-csoportot és az Európai Uniót, hogy határozzanak meg innovatív finanszírozási mechanizmusokat az IKT-hez való hozzáférés, illetve ennek minősége javítására és használati költségeinek csökkentésére;
16. úgy véli, hogy a fenntartható energia és a környezetvédelmi fenntarthatóság az IKT-fejlesztési együttműködés szükséges eleme;
17. felszólítja a Bizottságot, hogy vállalja el az IKT-k által az uniós fejlesztési politikában játszott szerep felmérését és értékelje az IKT-k szélesebb körű hatását az AKCS-országokra az IKT-alapú vállalkozói kezdeményezés tekintetében, valamint az IKT-nek az AKCS-országokban elért fejlődéshez való hozzájárulását, azzal a céllal, hogy előmozdítsa az AKCS-államok tulajdonrészét az IKT-iparban, illetve a megfelelő tartalmak kidolgozásában és kitermelésében és az etikus és törvényes keretek alkalmazását, hogy biztosítsa az egyetemes hozzáférést az emberi jogok védelmével egyidejűleg;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan e-fejlesztési egység felállításának lehetőségét, amelyik támogatná az IKT-knek az AKCS-országokban való érvényesítését és az ismeretterjesztést, valamint az e területen bevált gyakorlatok cseréjét;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjék az IKT-kra vonatkozó koherens politikáról az uniós fejlesztési politika keretében;
20. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsa elnökségének, az Afrikai Uniónak és a Pánafrikai Parlamentnek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az energiához való hozzáférés jelentőségéről a fenntartható gazdasági fejlődés és a millenniumi fejlesztési célok elérése szempontjából

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely összeült Paramaribo városában (Suriname), 2012. november 27-től 29-ig,
- tekintettel eljárási szabályzata 18. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az AKCS-EU partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás) és különös tekintettel a környezetvédelemről és a természeti erőforrásokról szóló 32. cikk (1) bekezdésére, valamint az éghajlatváltozásról szóló 32a. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése „Mindenki számára elérhető fenntartható energia” nemzetközi évéről szóló 65. ülésén elfogadott állásfoglalásra (A/RES/65/151. sz. határozat, New York, 2010. december 20.),
- tekintettel a 2005-ben létrehozott AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmusra, amely egy olyan társfinanszírozási eszköz, amelynek célja a fenntartható és megfizethető energetikai szolgáltatásokhoz való hozzáférés növelését elősegítő projektek támogatása az AKCS országok vidéki és a városkörnyéki szegény területei számára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése az Egyesült Nemzetek Millenniumi Nyilatkozatáról szóló 55. ülésén elfogadott állásfoglalásra (A/RES/55/2. sz. határozat, New York, 2000. szeptember 8.),
- tekintettel az Afrikai Unió által 2011. október 25-én elfogadott „Afrika egyhangú nyilatkozata a Rio+20-ról” (E/ECA/CFSSD/7/Min./3) (16) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2012. november 29-én Paramaribóban (Suriname).

- tekintettel az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa 37. ülésén 2012. június 14–15-én Port Vilában elfogadott „Rio+20” közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a fenntartható fejlődés témájában tartott ENSZ-konferencián 2012. június 22-én Rio de Janeioban elfogadott a „Milyen jövőt akarunk” című nyilatkozatra,
 - tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek csúcstalálkozóján 2012. január 23–30-án Addisz-Abeba városában elfogadott az Afrikai Unió Bizottságának afrikai infrastruktúra fejlesztésére irányuló programjára (Programme for Infrastructure Development in Africa, PIDA),
 - tekintettel az Afrika–EU energiaügyi partnerség 2010. szeptember 14–15-én Bécsben tartott első magas szintű találkozójának nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Bizottság az Afrika–EU energiaügyi partnerség keretében elfogadott, 2012. április 16-i „Energia a fejlődéshez” című kezdeményezésére (IP/12/372),
 - tekintettel az Európai Parlament az energiához való 2030-ra történő egyetemes hozzáférés célját támogató EU fejlesztési együttműködésről szóló 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának küldött, az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről – „Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című közleményére (COM(2011)0539),
 - tekintettel az Európai Parlament Fejlesztési Bizottsága részéről az Európai Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságának küldött, az „Energiapolitikai együttműködés kezdeményezése a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című véleményére (2012/2029(INI)),
 - tekintettel a Szociális és Környezeti Bizottság jelentésére (ACP-EU 101.251/12/A/fin),
- A. mivel világszerte körülbelül 1,3 milliárd ember, a világ lakosságának 20 %-a nem fér hozzá villamos energiához, és mivel szinte mindegyikük fejlődő országok vidéki területein él;
- B. mivel mintegy 3 milliárd ember használ biomasszát főzéshez és fűtéshez és a tűzhelyekből származó füst minden évben megközelítőleg 2 millió ember – elsősorban nők és gyermekek – korai elhalálozáshoz vezet;
- C. mivel a modern és fenntartható energiaszolgáltatások mindenki általi elérhetősége a szükséges és kívánt energiaszolgáltatások teljes köréhez (és nem csak a villamos energiához) való hozzáférést jelenti – ilyen például a világítás, főzés és vízmelegítés, fűtés, hűtés, információkhoz és távközléshez való hozzáférés, valamint a termelési felhasználásra és jövedelemtermelésre szolgáló energia,
- D. mivel az alapvető emberi szükségletek kielégítése és a gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása érdekében megbízható, fenntartható és megfizethető energiához való hozzáférésre van szükség; mivel a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása sikertelen lesz, hacsak nem történik jelentős előrelépés az energiához való hozzáférés javítása terén;
- E. mivel a korszerű energiához való rossz hozzáférés befolyásolja a mezőgazdasági termelékenységet, hátrányosan érinti a regionális kereskedelmet és integrációt, valamint akadályozza a munkahelyteremtést és a vállalkozói készséget;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0029.

- F. mivel a hagyományos energiaforrások használata következtében jelentősen nő a vízhordással és a nem fenntartható forrásból származó tűzifa összegyűjtésével eltöltött idő, a gyermekek tanuláshoz és szabadidőhöz való joga sérül, a nőknek pedig nincs lehetőségük jövedelemszerző tevékenységek folytatására; mivel a nagy mennyiségű biomassa elégetése káros hatással van főként a nők és a gyermekek egészségére, továbbá elősegíti az erdők pusztulását;
- G. mivel az energia, a szegénység és a nemek kérdésének összekapcsolódása kulcsfontosságú kérdés; mivel az energiaszegénység főként vidéki területeken és alacsony jövedelmű háztartásokban élő nőket érint;
- H. mivel a korszerű és megbízható energiaellátás hiánya hatással van az egészségügyi szolgáltatások színvonalára, mert ellehetetleníti a modern diagnosztikai és terápiás módszerek alkalmazását;
- I. mivel a korszerű és megbízható energiaellátás nem elérhető, így az emberek és az állatállomány egészségének megővéséhez létfontosságú oltóanyagok és gyógyszerek eltartására és szállítására szolgáló hűtési lánc biztosítása lehetetlen;
- J. mivel a Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) szerint 2010-ben a fejlődő országokban a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott 409 milliárd USD támogatásnak csak 8 %-a jutott el a lakosság legalacsonyabb jövedelmű 20 %-ához;
- K. mivel a megújuló energiatechnológiák alkalmazása a fejlődő országok számára alapvető fontosságú, hogy csökkenteni tudják a fosszilis tüzelőanyagok behozatalától való függőségüket, és ezáltal az ingadozó energiaáraknak való kiszolgáltatottságukat is; mivel a nagyszabású megújuló energiaprojekteknek (például a vízi- vagy energianövényeknek) a helyi lakosságra, azaz a víz és az élelmezés biztonságára nézve szintén lehetnek súlyos társadalmi és környezeti következményei; mivel a megújuló energiatechnológiák környezeti hatásának alapos elemzése az adományozók általi finanszírozás fontos előfeltétele;
- L. mivel az AKCS-országok az energiaellátás terén mérhetetlen nagy potenciállal rendelkeznek különösen a megújuló energia területén, és mivel az energiatermeléshez a fenntartható és hosszú távú magán- és állami beruházások melletti elkötelezettség szükséges;
- M. mivel az energiaelosztás és az energiatermelés előfeltételei nagyban eltérnek az egyes AKCS-országokban, így az energetikai szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítását célzó megoldásoknak figyelembe kell venniük ezeket a különbségeket, minthogy ez a sokféleség hosszú távon fenntarthatóbb lehet;
- N. mivel különösen a legkevésbé fejlett országokban a népességnek csak egy elenyésző kisebbsége fér hozzá a hálózathoz; mivel a hálózati hozzáférés pedig a belátható jövőben nem fogja elérni a teljes népességet, emiatt pedig az elkövetkező években a decentralizált megoldások – mint például a kisléptékű, hálózaton kívüli és minihálózaton alapuló energiamegoldások – képezik majd az energiához való egyetemes hozzáférés biztosításának egyik fontos módját; mivel a hosszú távú célnak a hálózathoz való egyetemes hozzáférésnek kell lennie;
- O. mivel az AKCS-országokban a rendelkezésre álló megújuló energiaforrások teljes mértékű kiaknázását a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott technológiák, az iskolázottság és a politikai végrehajtás hiánya korlátozza;
1. felszólít minden érdekelt felet, hogy jobban tudatosítsa az emberekben az energiához való egyetemes hozzáférés szükségességét, valamint hogy ismerje fel ennek jelentőségét a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy a megbízható, biztonságos, megfizethető, költséghatékony, éghajlatbarát és fenntartható energiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása hozzájárul az emberi jóléthez, akár csak a fenntartható fejlődést célzó erőfeszítésekhez;
 2. támogatja az „energiához való egyetemes hozzáférés” belefoglalását a 2015 utáni időszakra vonatkozó, még meghatározandó globális fejlesztési keretbe, melyet teljes mértékben inkluzív és átlátható módon kell megalkotni;

3. megállapítja, hogy a tapasztalatok szerint a központosított energiakapacitási és hálózatbővítési célkitűzések esetében a szegények számára nyújtott energiaszolgáltatás terén gyakran nem állt be javulás; ezért hangsúlyozza, hogy szükség van a megújuló decentralizált megoldások – mint például a kisléptékű, hálózaton kívüli és minihálózaton alapuló energiamegoldások – támogatására a fejlődő országok lakossága minden részének, különösen a szegény és a vidéki térségekben élők elérése érdekében; felhívja az EU-t, hogy – pénzügyi és technikai – erőfeszítéseit a félreeső területek energiaszegénységének e kisléptékű megoldásaira összpontosítsa, anélkül, hogy mellőzné az ipari fejlődéshez szükséges nagyléptékű projekteket;
4. megállapítja, hogy a megújuló energia tekintetében számos fejlődő országban hatalmas potenciál rejlik a fenntartató energiaellátás biztosítása és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség, ezáltal a hullámzó energiaárak miatti sebezhetőség csökkentése terén; felhívja az AKCS-országokat a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott támogatások oly módon történő átalakítására, hogy inkább megújuló üzemanyagokat támogassanak, és azokat elsősorban a legalacsonyabb jövedelmű lakosság körében tegyék hozzáférhetővé;
5. elismeri, hogy az Európai Unió az elmúlt tíz év alatt már több mint egymilliárd eurót bocsátott rendelkezésre, hogy javítsa az energiához való hozzáférést a fejlődő országokban, és üdvözlí, hogy az uniós fejlesztési stratégiával kapcsolatos változtatási program továbbra is támogatási prioritásként kezeli a biztonságos, megfizethető, környezetbarát és fenntartható energiához való hozzáférést; felhívja az Európai Bizottságot, hogy az AKCS-partnerekkel együttműködésben, ellenőrizhető és megbízható mutatók használatával ellenőrizze az energiához való hozzáférés területén e támogatás segítségével elért haladást; üdvözlí az EU „Energia a fejlődéshez” kezdeményezését, amely azt célozza, hogy 2030-ra 500 millió embernek biztosítson hozzáférést a fenntartható energiaszolgáltatásokhoz; örömmel látja, hogy az Európai Bizottság által kidolgozott változtatási programban az energiához való hozzáférést kiemelt prioritásként kezelik;
6. szorgalmazza, hogy a fejlesztésben részt vevő partnerek – köztük az Európai Unió – támogatásukat összpontosítsák a megújuló, energiahatékony, kisléptékű és decentralizált energiamegoldásokra, különösen a vidéki és a szegény lakosság tekintetében, valamint a háztartások és az elosztási hálózatok összekapcsolásának javítására, illetve ismerjék el a szegények energiaigényeinek körét, és tükrözzék azt a terveikben és támogatási portfóliójukban; hangsúlyozza a térségnek megfelelő energiatermékek innovációjára, valamint e termékek telepítésébe való befektetés fontosságát;
7. felhívja az AKCS-kormányokat, hogy javítsák a végfelhasználók megbízható, megfizethető árú, biztonságos, költséghatékony, környezetbarát és fenntartható korszerű energiaellátáshoz (villamos energia, háztartási tüzelőanyag, mechanikus energia) való hozzáférését, valamint hogy biztosítsák az energiaszolgáltatások egyenlő elosztását és a ténylegesen inkluzív növekedést;
8. ösztönzi továbbá az innovatív fizetési rendszerek támogatását annak érdekében, hogy az energiához való hozzáférés megfizethető legyen a végfelhasználók számára;
9. ösztönzi a hatékonyabb főzőeszközök használatát, mivel a nagy mennyiségű biomassza szabad tűzön történő hagyományos elégetése káros hatással van főként a nők és a gyermekek egészségére, továbbá az erdők pusztulását okozza;
10. felhív a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott, megfizethető árú technológiák, valamint a kapcsolódó kutatások, ismeretek és innovációk támogatására és átadásának elősegítésére az AKCS-országokban;
11. sürgeti e tevékenységek tapasztalatainak elterjesztését és a bevált gyakorlatok cseréjét hatékonyságuk növelése érdekében;
12. felhívja a figyelmet a Dél–Dél együttműködés jelentőségére az energia területén, ami technológiai megoldások kifejlesztéséhez vezethet, növelheti az önállóságot, és elkerülhetővé teszi a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokból eredő lehetséges konfliktusokat; felhívja az AKCS-országokat, hogy a források és a K+F költségeinek megosztása érdekében állítsanak fel regionális kutatási és fejlesztési együttműködési platformokat, és építsenek ki hálózatokat a már meglévő hazai kutatóintézetekből;
13. hangsúlyozza, hogy konkrét intézkedéseket kell tenni az energetikai szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításáért annak érdekében, hogy a társadalom legszegényebb tagjai is részesülhessenek ezekből a fejlesztésekből;

14. hangsúlyozza az AKCS-országok és az EU-tagállamok civil társadalmi szervezeteinek kulcsszerepét a társadalom legszegényebb és a legkülső területeken élő tagjai elérésében, illetve – mind a regionális, mind a nemzeti szintű fejlődés előfeltételeként – az energiához való hozzáférés elősegítésében;
15. felhívja az AKCS-országokat, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében foglalják bele ezen intézkedéseket a nemzeti fejlesztési stratégiájukba;
16. támogatja a fenntartható energiafelhasználással kapcsolatos tájékoztatást és képzést;
17. hangsúlyozza, hogy az AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmus nemzetközi szinten egyike azon igen kisszámú pénzügyi mechanizmusoknak, amelyek kisléptékű megújulóenergia-megoldásokra nyújtanak finanszírozást, és felhív a következő, 2014–2020 közötti időszak többéves pénzügyi keret értelmében létrehozott AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmus megerősítését célzó további támogatására; elismeri, hogy a kiterjesztett és kiszélesített mechanizmus az egyetlen olyan kezdeményezés, amely az energiaszegénység csökkentését célzó decentralizált projekteket célozza;
18. felhívja az EU-t, hogy a megújuló energiaprojektek finanszírozása tekintetében dolgozzon ki a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos kritériumokra vonatkozó egyértelmű iránymutatásokat; felhívja a Bizottságot, hogy tegye az új energiaügyi projektek elsődleges támogatási feltételévé a decentralizált megújuló energia használatát, illetve fenntartható alacsony széndioxid-kibocsátást és a nagy energiahatékonyságot;
19. megerősíti, hogy az AKCS-országoknak joguk van meghatározni saját energiaszerkezetüket, valamint felszólítja őket, hogy energiapolitikájukat meghatározó stratégiai dokumentumokat hozzanak létre;
20. ösztönzi az AKCS-országokat, hogy vegyenek részt az ENSZ által meghirdetett „Mindenki számára elérhető fenntartható energia” kezdeményezésben, és dolgozzanak ki nemzeti végrehajtási programokat; ösztönzi az AKCS-országokat – nemzeti engedélyezésre jogosult tisztviselőiken keresztül –, hogy az energiához való egyetemes hozzáférésre fejlesztési prioritásként tekintsenek, valamint hogy a szegénységcsökkentési stratégiai dokumentumaikban (PRSP) és oktatási programjaikban az energiát kiemelt ágazatként kezeljék;
21. hangsúlyozza a világosan megfogalmazott, mérhető minimumszabályok jelentőségét, amelyeket célkitűzéseként kell rögzíteni a főzésre, világításra, fűtésre, hűtésre vagy a telekommunikációra használt energiához való hozzáférés terén elért előrehaladás nyomon követése érdekében;
22. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson támogatást az ENSZ által meghirdetett „Mindenki számára elérhető fenntartható energia” kezdeményezésben részt vevő AKCS-országoknak intézményi és technológiai kapacitásuk kiépítéséhez; hangsúlyozza a kiszámítható jogi keretek és a külföldi befektetések előfeltételének tartott jogállamiság tiszteletben tartásának fontosságát; felhívja az AKCS-államokat, hogy hozzanak tájékozott döntéseket a megfelelő üzleti modellekről annak érdekében, hogy a keresleti oldal megfeleljen a kínálati oldalnak; ösztönzi az Unió tagállamait, hogy segítsék az AKCS-országokat az alkalmas technológiák kapcsán szerzett bevált gyakorlatok és ismeretek cseréjében;
23. különösen ösztönzi az energiahatékonysággal kapcsolatos technológia átadását, hogy lehetővé váljon az energia legproduktívabb módon történő felhasználása az adott energiamennyiség által biztosított energiaszolgáltatások maximális kihasználtsága érdekében;
24. felszólít minden érdekelt felet, hogy mozdítsa elő az olyan nagy projektek és decentralizált projektek vegyítését, amelyek célja a megfizethető árú energetikai szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása az AKCS-országokban; elismeri, hogy az energiaszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés 2030-ra történő megvalósításához az összes új energiatermelés 55 %-át hálózaton kívüli és minihálózatokon alapuló megoldások révén kell biztosítani;
25. megjegyzi, hogy nagyléptékű megújulóenergia-rendszerekre lehet szükség a városi központok és az ipar növekvő energiaigénye fenntartható kielégítésének érdekében; felszólít arra, hogy az ilyen programok mindenkor tartsák tiszteletben a legmagasabb szintű társadalmi és környezetvédelmi normákat;
26. emlékeztet, hogy az átláthatóság és a jó kormányzás az AKCS–EU fejlesztési együttműködés alapját képezi;

27. felhívja az EU-t, hogy az e szektort érintő nemzetközi együttműködések kidolgozása és végrehajtása során tartsa tiszteletben a megbízható, biztonságos, megfizethető, költséghatékony, éghajlatbarát és fenntartható energiaszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés elvét;
28. elismeri, hogy a civil társadalom, valamint az energiaágazatban tevékenykedő helyi hatóságok és szabályozók fontos szerepet töltenek be a korrupció megfékezésében;
29. felhívja az Európai Uniót, hogy az Unió hivatalos fejlesztési támogatásán keresztül, köz- és magánszféra közötti partnerségek vagy a banki hitelgarancia-programok létrehozása révén ösztönözze az energetikai infrastruktúrába és energiaszolgáltatásokba történő külföldi magánbefektetéseket;
30. hangsúlyozza, hogy a magánvállalatoknak hasznos szerepet kellene játszaniuk abban, hogy a fejlődő országok, főként az energiához való egyetemes hozzáférés tekintetében, teljesíthessék a millenniumi fejlesztési célokat; hangsúlyozza továbbá, hogy fontos a pénzügyi források és az alacsony jövedelmű piacoknak megfelelő technológiai jártasság fejlesztésének támogatása főként a magánvállalatok nemzeti és nemzetközi intézményi partnerségekbe történő fokozottabb bevonása révén;
31. hangsúlyozza, hogy az AKCS-EU az energiával kapcsolatos fejlesztések területén történő együttműködésének arra kell koncentrálnia, hogy több energiát több területre juttassanak el, és hogy biztosítsák az energiaellátás minőségét, stabilitását és megbízhatóságát, valamint az energiahatékonyságot;
32. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsa elnökségének, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a mali helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely összeült Paramaribo városában (Suriname), 2012. november 27-től 29-ig,
- tekintettel eljárási szabályzata 18. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel „Demokratikus lázadások Észak-Afrikában és a Közel-Keleten: következmények az AKCS-országokra, Európára és a világra nézve” című, 2011. május 18-i ⁽²⁾, valamint „Az arab tavasz és annak a szomszédos szubszaharai államokra gyakorolt hatása” című, 2011. november 23-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel 2012. május 30-án Horsensben (Dánia) elfogadott, „A líbiai konfliktus politikai hatása a szomszédos uniós és AKCS-államokra” (101.157/fin) című állásfoglalására,
- tekintettel társelnökeinek 2012. május 28-i, horsensi nyilatkozatára a mali helyzetről,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a mali helyzetről szóló 2012. április 20-i és a Száhlil övben kialakult emberi jogi és biztonsági helyzetről szóló 2012. június 14-i állásfoglalásaira;

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2012. november 29-én Paramaribóban (Suriname).

⁽²⁾ HL C 327., 2011.11.10., 38. o.

⁽³⁾ HL C 145., 2012.05.23., 34. o.

- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Száhil övre vonatkozó biztonsági és fejlesztési kezdeményezéséről szóló, 2010. október 1-jei végleges jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos európai uniós stratégiáról szóló 2011. március 21-i következtetéseire (a Külügyek Tanácsának 3076. ülése),
- tekintettel a Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos stratégia tekintetében elért előrehaladásról szóló, 2012. márciusi EKSZ-jelentésre,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Száhil övről szóló, 2012. március 23-i következtetéseire ⁽²⁾, amely jóváhagyja a Száhil övben tanácsadással, segítségnyújtással és képzéssel foglalkozó polgári KBVP-misszió válságkezelési koncepcióját,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Maliról és a Száhil övről szóló, 2012. július 23-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács Malira vonatkozó, 2012. október 15-i és november 19-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Bizottság Humanitárius Segélyek Főigazgatóságának nyilatkozatára a mali humanitárius válság megelőzéséről,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének és az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, illetve szóvivőjének 2012. március 22-i és 26-i nyilatkozataira, a mali helyzetről szóló 2012. áprilisi nyilatkozatra és az észak-mali emberi jogi helyzetről, illetve a Timbuktu város történelmi örökségének elpusztításáról szóló 2012. július 4-i nyilatkozatokra,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének és az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2012. július 4-i nyilatkozatára, amelyben megerősíti az EU elkötelezettségét Mali népének támogatására az ország egész területén törvényes és felelős kormány visszaállítása terén, illetve 2012. július 31-i nyilatkozatára, amelyben emlékeztet, hogy az Európai Unió minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést és a kövezés általi kivégzést, amely különösen kegyetlen és embertelen büntetés;
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának Maliról szóló, 2012. március 22-i és 26-i, valamint április 4-i és 9-i, augusztus 8-i ⁽³⁾ és szeptember 17-i ⁽⁴⁾ nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának júliusi kérelmére, hogy a nemzetközi közösség dolgozzon ki integrált regionális stratégiát a mali helyzetre vonatkozóan,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a mali helyzetről szóló 2012. július 5-i 2056 sz. és a 2012. október 12-i 2071. sz. határozataira,
- tekintettel a Száhil övről szóló 2012. szeptember 26-i, New York-i magas szintű találkozóra, Ban Ki-moon ENSZ-főtitkár ugyanazon napi, a Száhil övnek nyújtandó sürgős nemzetközi támogatásra irányuló felhívására, illetve Romano Prodi az ENSZ-főtitkár különmegbízottjának történő kinevezésére;
- tekintettel a líbiai válság Száhil övre gyakorolt hatását értékelő misszióról szóló, 2012. január 26-i ENSZ-jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000), illetve a fegyveres konfliktusokban elkövetett szexuális erőszakról szóló 1820 (2008), 1888 (2009) és 1960 (2010) határozataira,

⁽¹⁾ 14361/2010 sz. dokumentum.

⁽²⁾ 8067/2012 sz. dokumentum.

⁽³⁾ SC/10737

⁽⁴⁾ SC/10767

- tekintettel az ENSZ menekültügyi ügynökségének (UNHCR) 2012. február 23-i felhívására, hogy fordítsanak 35,6 millió dolláros összeget a Maliban egyre súlyosbodó humanitárius válság leküzdésére,
- tekintettel több ENSZ-ügynökség jelentéseire és felhívásaira:
 - i. az UNICEF felhívására, melyben 26 millió amerikai dollárt kér Mali számára, és követeli, hogy szüntessék meg a 12 évnél idősebb gyermekek katonai célú, fegyveres csoportok általi toborzását északon,
 - ii. az UNHCR és a WHO felhívására, melyben kiegészítő támogatást kérnek a Száhil öv élelmiszerellátásának bizonytalansága által érintett emberek ezrei számára,
 - iii. az OCHA felhívására, amely jelzi, hogy a biztonsági válság 4,6 millió embert érint,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának nyilatkozatára, amelyben elítéli az ország északi és déli részén elkövetett súlyos emberi jogi jogsértéseket,
- tekintettel az Afrikai Uniónak a terrorizmus megelőzéséről és leküzdéséről szóló egyezményéhez csatolt jegyzőkönyvre, amelyet 2004. július 8-án, az Afrikai Unió Konferenciájának 3. rendes ülészakán fogadtak el Addisz-Abeában, és az Afrikai Unió Béke és Biztonsági Tanácsának a mali helyzetről szóló, 2012. július 14-i végleges közleményére,
- tekintettel az Afrikai Unió soros elnökének, Boni Yayinak, Benin elnökének a nemzetközi közösséghez intézett felhívására, hogy működjenek együtt az Afrikai Unióval a nagyléptékű humanitárius katasztrófa elkerülése érdekében, amely felhívást követően 2012. október 19-én, Bamakóban ülést tartott a mali helyzetről a támogatási és ellenőrzési munkacsoport az Afrikai Unió kezdeményezésére, konzultálva az ENSZ-szel, illetve a Nyugat-afrikai Államok Közösségével,
- tekintettel az Afrikai Uniónak az afrikai vezetésű nemzetközi támogató misszió (MISMA) összehangolt működési koncepciójának tervezett végrehajtására vonatkozó 2012. november 13-i határozatára, valamint arra vonatkozó ajánlására, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa engedélyezze a missziót egy éves időtartamra;
- tekintettel a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) konfliktusok megelőzését, kezelését és rendezését, illetve a béke és biztonság fenntartását célzó mechanizmusról szóló jegyzőkönyvének vonatkozó rendelkezéseire;
- tekintettel 2012. április 15-i ouagadougou-i nyilatkozatra, a katonai junta és az ECOWAS közötti, 2012. április 6-i keretegyezményre és az alkotmányos rendhez való visszatérésre vonatkozó, 2012. április 1-jei kötelezettségvállalásra,
- tekintettel az ECOWAS államfői és kormányai konferenciája rendkívüli ülésének végleges közleményére, amely határozatot tesz közzé az afrikai vezetésű nemzetközi erők összehangolt működési koncepciójának elfogadásáról,
- tekintettel arra, hogy a mali kormány kérelmére a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze megindította a helyzet előzetes vizsgálatát, illetve az ország északi részén elkövetett bűncselekmények – nemi erőszak, civilek lemészárlása, gyermekkatona toborzása, kínzás, fosztogatás, erőszakos eltüntetések, valamint kórházak, bíróságok, polgármesteri hivatalok, iskolák, templomok, mecsetek és mauzóleumok lerombolása – a Nemzetközi Büntetőbíróság elé terjesztésére,
- tekintettel Mali ideiglenes elnöke, Dioncounda Traoré az ENSZ-főtitkárhoz intézett levelére, melyben kéri, hogy az ENSZ Biztonsági Tanács fogadjon el határozatot, mely az ENSZ Alapokmányának VII. fejezete értelmében engedélyezi nemzetközi katonai erő beavatkozását annak érdekében, hogy segítsen a mali hadseregnek visszaszerezni az elfoglalt északi régiók feletti uralmat,

- tekintettel a Nemzetközi Válság Csoport 2012. szeptember 24-i jelentésére, a Human Rights Watch a helyi lakosság ellen elkövetett súlyos jogsértésekről szóló, 2012. évi jelentésére, valamint az Amnesty International jelentésére a junta által elkövetett erőszakos eltüntetésekéről, bírósági eljárás nélküli kivégzésekről és kínzásokról,
- A. mivel Mali északi részén erőszakos összecsapások újabb hulláma söpör végig 2012. január 17. óta, amikor muzulmán fegyveres csoportok, tuareg felkelőkkel szövetkezve felkelést indítottak a központi kormány ellen;
- B. mivel azt követően, hogy katonai tisztviselők fellázkodtak amiatt, hogy nem kaptak kellő támogatást az észak-mali lázadók elleni harchoz, a 2012. március 22-i puccs véget vetett a hosszú demokratizálódási folyamatnak, amely több mint két évtizede vette kezdetét Maliban, félbeszakította a választásokat, és lehetővé tette a törvényen kívüli fegyveres csoportok számára, hogy előrenyomuljanak az ország déli része felé;
- C. mivel az 1992. február 25-i alkotmánynak megfelelően a nemzeti közgyűlés elnökét köztársasági elnökké választották;
- D. tekintettel a politikai vezetők – többek között az elnökválasztáson induló két jelölt – és katonai táborokban fogságban tartott vezető katonai tisztviselők bármiféle bírósági eljárás nélküli letartóztatásainak hullámára;
- E. tekintettel Traoré elnök párbeszédre való felhívására, melynek célja Mali egységének megőrzése, és mivel az ország északi részét elfoglaló erőkkel való tárgyalás csak az ország területi integrációjának tiszteletben tartására, illetve az erőszak, a terrorizmus és a szervezett bűnözés végleges beszüntetésére vonatkozó kötelezettségvállalás alapján lehetséges;
- F. mivel a létrehozott ideiglenes kormány számos kihívással szembesül, úgy mint a mély biztonsági, politikai, gazdasági és társadalmi válság, melyet a munkanélküliség növekedése kísér, és mivel csak egy legitim, demokratikus úton megválasztott hatóság oldhatja azt meg tartósan;
- G. mivel a Száhil öv döntő fontosságú, a Maghreb-országok, Afrika és Európa biztonságára erős hatást gyakorló terület a szubszaharai Afrika és Európa között, és mivel az egész nemzetközi közösségnek foglalkoznia kell ezzel annak érdekében, hogy amennyiben a helyzet továbbra is fennmarad, a terrorista erők ne tarthassák ellenőrzés alatt Mali északi részét;
- H. mivel Észak-Mali törvénytelenések által jellemzett, fegyveres erők által elfoglalt területté vált, melyek megsértik az állampolgárok alapvető jogait, azonnali kivégzéseket, fosztogatásokat és nemi erőszakot hajtanak végre, és folytatják a világ kulturális örökségének – amire Mali, Afrika és az egész világ büszke – részét képező vallási jelképek lerombolását, és mivel ez a terület emellett támogató bázist jelent a Maghreb-országok, az afrikai országok és az Európai Unió országai ellen irányuló terrortámadásokhoz, valamint lehetővé teszi az olyan változatos célkitűzések teljesítését, mint a csempészet elterjedése és az iszlamista államok létrehozása;
- I. mivel az Iszlám Maghreb al-Kaidája (AQMI) és más fegyveres iszlamista erők, mint az Ansár ad-Dín, a Nyugat-afrikai Egységes Mozgalom a Szent Háborúért (MUJAO) és a nigériai székhelyű Boko Haram aktív tevékenységet folytatnak a régióban – nevezetesen a drog-, fegyver-, cigaretta- és embercsempészetben –, és különösen a túsok váltságdíjért történő elrablása terén;
- J. mivel az Észak-Malit elfoglaló erők semmibe veszik a tolerancia, a szolidaritás és az emberek tisztelőének hagyományait, amelyek az iszlám e régióban gyakorolt formájának részét képezik;

- K. mivel 2008 óta több mint 25 nyugati személyt raboltak el a Száhil övben; mivel az áldozatok turisták, nem kormányzati szervezetek alkalmazottai és különböző nemzetiségű, főleg európai és algériai diplomáták voltak; mivel e túszok közül néhányat még mindig fogva tartanak, többek között a 2010 szeptemberében elrabolt francia állampolgárok egy csoportját;
- L. mivel a 2003 óta elrabolt mintegy 40 túszért váltságdíj formájában követelt összegek jelentik az AQMI és szövetségesei fő bevételi forrásait, lehetővé téve számukra a fegyverek, az ellátás és a toborzás finanszírozását, valamint közreműködés megvásárlását, ami azt jelenti, hogy a terrorizmus elleni küzdelem az illegális pénzmozgások és az adóparadicsomok elleni küzdelmet célzó erőfeszítéseket is követel;
- M. mivel Mali északi régióinak kiterjedtsége és határainak gyenge ellenőrzése miatt a tájékoztatás és a fellépések megfelelő regionális összehangolására van szükség;
- N. mivel a Líbiából származó fegyverek Észak-Maliban történő elterjedése – amely ellen a hatóságok nem tesznek semmit –, a kábítószer- és cigarettacsempészet, a magas munkanélküliségi ráta és a szegénység jelentősen hozzájárul az egész régió destabilizációjához, és veszélyezteteti Afrika (nyugati részétől Szomáliáig), a Maghreb-országok és az Európai Unió biztonságát és stabilitását;
- O. mivel Mali területi integritásának visszaállításához és a régióbeli tartós béke eléréséhez Algéria kormányának hatékony részvételére és egyértelmű bevonására van szükség;
- P. tekintettel az Európai Unió – különösen a fejlődés előmozdítására tett – beruházására Maliban és a régióban;
- Q. mivel a nemzetközi közösség nem tekintheti Észak-Mali potenciális természeti erőforrásait egyedüli érdeklődésre számot tartó területnek;
- R. mivel e konfliktusok általában az emberi jogok tiszteletben tartásának hiányára, a jogállamiság hiányára, az etnikai és vallási feszültségekre, a szervezett bűnözésre, az igazságtalanságokra és az egyenlőtlenségekre vezethetők vissza;
- S. tekintettel a Maliban – különösen az északi régiókban – fegyveres banditák által elkövetett súlyos emberi jogi jogsértésekre, melyek során emberek végtagjait vágják le feltételezhetően a saria jognak megfelelően;
- T. mivel az ENSZ-főtitkár gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különleges képviselője mélyszéles aggodalmának adott hangot a gyermekkatonáknak az elfoglalt régiókban történő toborzásáról szóló beszámolók miatt;
- U. mivel a lakóhelyüket elhagyni kényszerülők több mint 50 %-a nő és gyermek, akik semmilyen védelemben nem részesülnek és ezért különösen veszélyeztetett csoportot alkotnak, amit jól illusztrál, hogy az Anszar ad-Dín külön börtönt hozott létre a fejkendő viselésének elmulasztása miatt letartóztatott nők számára;
- V. tekintettel a fennálló bizonytalanság komoly következményeire, melyek nem csak a régió gazdaságát érintik, hanem az olyan területeket is, mint az erőforrások kiaknázásából származó bevételeknek állami eszközök útján történő elosztása a magas ifjúsági munkanélküliség, a régióbeli szegénység, a foglalkoztatás biztonságának hiánya, a rendkívül hátrányos társadalmi helyzet és a fiatalok terrorista csoportok általi toborzásának leküzdésére; mivel a Száhil övben ezért a terrorizmus ellen vívott küzdelmet hosszú távon a fejlesztés, a társadalmi igazságosság, a jogállamiság és az integráció előmozdítását célzó aktív politika révén kell megvalósítani;
- W. mivel a lázadók által ellenőrzött területeken folyamatosan romlik a humanitárius helyzet, mivel a fosztogatás, az elrablások és a káosz széles körben elterjedté váltak, ami arra kényszeríti az embereket, hogy olyan régiókba vándoroljanak, ahol rendkívüli szegénységben kell élniük és nem tudják alapvető emberi szükségleteiket kielégíteni;

- X. mivel a legtöbb humanitárius szervezet a létesítményei és raktárai elleni támadások miatt elhagyta az északi régiókat;
- Y. mivel az ENSZ becslései szerint Maliban 4,6 millió ember – közülük 1,6 millióan az ország északi részében – van kitéve az élelmiszerhiány kockázatának, elsősorban a segélyműveletek bizonytalanság miatti felfüggesztése miatt;
- Z. mivel a konfliktusban érintett felek közötti tárgyalások humanitárius folyosó kialakításához vezettek, melyen keresztül a mali Vöröskereszt az Észak-Maliban élőkhöz juttatja el az élelmiszereket;
- AA. tekintettel a kulturális emlékművek rendszeres pusztítására Timbuktuban és Gaoban, melyek UNESCO világörökségi helyszínek;
1. elítéli
- a demokratikus folyamat felfüggesztését Maliban,
 - az MNLA bejelentését Azawad állam létrehozásáról Mali Köztársaság területének egy részén, a lakosság kétharmadának óhaja ellenére,
 - a fegyveres csoportok által elkövetett erőszakos cselekményeket,
 - az Aguelhocban, Téssalitban, Gaoban és Timbuktuban elkövetett atrocitásokat, melyeket háborús bűncselekményeknek kell tekinteni; a civilek és nők ellen elkövetett terrorista cselekedeteket, különösen az elrablást, a nemi erőszakot, a végtagok levágását, a napi korbácsolásokat és egyéb megalázó bánásmódokat,
 - a mauzóleumok meggyalázását és a kulturális örökségek tönkretételét,
 - a fejlesztés eszközeinek a fegyveres csoportok általi elpusztítását, különösen a kórházak, az iskolák, az egészségügyi központok, a bankok és az általános közigazgatás központi hivatalainak tönkretételét, ami Mali és a szomszédos országok népének szenvedését okozza;
2. elítéli a Dioncounda Traoré, hivatalban lévő elnök ellen 2012. május 21-én elkövetett erőszakos cselekményt;
3. határozottan elítéli a hatalom erő általi megszerzésének minden formáját, valamennyi terrorista cselekményt, a kórházak, iskolák, segélyszervezetek és kormányépületek fosztogatását, a kegyetlen és embertelen büntetés valamennyi formáját, valamennyi háborús bűncselekményt és az elrablásokat, és mély részvétét fejezi ki azon ártatlan civilek felé, akik e cselekmények miatt veszítették életüket;
4. határozottan elítéli a Maliban civilek – különösen az egészségügyi dolgozók, a törzsi vezetők, tanárok és újságírók – ellen elkövetett emberi jogi jogsértéseket;
5. súlyos aggodalmának ad hangot a gyermekkatonák toborzását illetően, és hangsúlyozza a támogatásnyújtás fontosságát, különösen a nők és lányok esetében;
6. semmisnek nyilvánítja Azawad állítólagos függetlenségét, és megerősíti, hogy Mali egy független, szuverén, szekuláris és oszthatatlan állam;
7. megvon mindennemű támogatást a terrorcselekmények felelőseitől;

8. felszólít Mali területi integritásának visszaállítására, valamint a béke, a demokrácia és stabilitás régióban történő helyreállítására;
9. felhívja a nemzeti egységkormányt és az ECOWAS-t, hogy törekedjenek a 2071. sz. határozat (7) bekezdésében meghatározott 45 napos határidő betartására a stratégiai koncepcióra és az ENSZ BT által engedélyezett afrikai műveletről szóló műveleti koncepcióra vonatkozó részletes és megvalósítható ajánlások benyújtásakor;
10. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a lehető leghamarabb tegyen lépéseket a mali átmeneti hatóságok azon kérése érdekében, hogy a 2071. sz. határozat (6) bekezdésével összhangban egy nemzetközi erő támogassa a mali fegyveres erőket az Észak-Mali elfoglalt régiói feletti ellenőrzés visszaszerzésében, hogy véget vethessenek az emberek szenvedésének;
11. felhívja az ideiglenes kormányt, hogy folytasson vizsgálatokat a 33. ejtőernyős ezred („vörös barettek”) katonáinak eltűnése és az ellenük elkövetett erőszak kapcsán, és a felelősöket állítsa bíróság elé;
12. felhívja az ECOWAS-t és az EU-t, hogy támogassák az ország demokratizálódását és fejlődését, ami az intolerancia és az erőszak leküzdésének fő módja;
13. helyteleníti a politikai, intoleráns és erőszakos iszlám növekvő befolyását az országban;
14. emlékeztet, hogy az emberek önrendelkezéshez való jogának egyetlen törvényes útja a szabad és tisztességes választás, és ezért reméli, hogy a 2012. április 6-i ütemtervben és keretmegállapodásban rögzített időszakon belüli szabad és demokratikus választási folyamat folytatása révén gyorsan visszatér a demokratikus alkotmányos rend;
15. felszólít a túsok azonnali szabadon bocsátására, őszinte együttérzését fejezi ki családjaik felé, és részvétét küldi a kivégzett túsok családjainak;
16. felhívja az összes érdekelt felet – különösen Mali politikusait –, hogy tanúsítsanak önmérsékletet és mutassanak egységességet az állami hatóságok tekintélyének visszaállítása és megerősítése, valamint a regionális és nemzetközi szinten tett kezdeményezések végrehajtásának elősegítése érdekében;
17. felszólít az elmúlt hónapokban Maliban elkövetett atrocitások kivizsgálásának megkezdésére; felhívja a Nemzetközi Büntetőbíróságot, hogy járjon el a Mali kormánya által megküldött anyagok ügyében, és indítson büntetőeljárást minden háborús bűnt és emberiség elleni bűncselekményt elkövető személy ellen;
18. felhívja az MNLA-t, a MUJAO-t és az Ansár ad-Dín mozgalmat, hogy Mali alkotmányával és a nemzetközi joggal összhangban azonnal adják át a megszállt zónák feletti ellenőrzést Mali állam törvényes hatóságainak;
19. hangsúlyozza a terroristákat és bűntársaikat finanszírozó források elapasztását célzó hatékony intézkedések szükségességét; felszólít az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC) által javasolt intézkedések elfogadására és egy speciális „Tracfin-program” kidolgozására;
20. sajnálja, hogy az EU – szoros együttműködésben az ECOWAS-szal, az Afrikai Unióval és az ENSZ-szel – késedelmesen fogadja el az Észak-Malit elfoglaló fegyveres csoportokhoz tartozók és az alkotmányos rendhez való visszatérést akadályozók elleni célzott szankciókat;

21. felszólít arra, hogy a terrorizmus ellen hozott minden intézkedés feleljen meg a nemzetközi emberi jogi egyezményeknek és jegyzőkönyveknek;
22. testvériségét és szolidaritását fejezi ki az Észak-Maliban élő nők, férfiak és gyermekek irányába;
23. üdvözlí
 - a nemzetközi közösség gyorsaságát Mali felosztásának elítélése kapcsán,
 - az ENSZ BT egyértelmű nyilatkozatát, melyben felszólít a Mali Köztársaság területi integrációjának tiszteletben tartására,
 - a keretmegállapodás aláírását, és annak alkalmazására buzdít valamennyi érintett felet Maliban,
 - a humanitárius folyosó megnyitását, melynek révén több tízezer lakóhelyét elhagyni kényszerülő személy kap segítséget,
 - a szomszédos országok által mutatott megértést és a részükről nyújtott támogatást a több tízezer menekülő befogadása során,
 - a Mali és az ECOWAS közötti megállapodást egy katonai erő bevetéséről az ország északi része feletti ellenőrzés visszaszerzése érdekében;
24. elismerését fejezi ki az ECOWAS közvetítés érdekében tett erőfeszítéseikért; üdvözlí az ECOWAS, az Afrikai Unió és az ENSZ, valamint a szomszédos országok fellépését annak érdekében, hogy Mali konkrét intézkedéseket hozhasson az ország szuverenitásának, egységességének és területi integritásának megővására;
25. üdvözlí a mali kormány és az ECOWAS között 2012. szeptember 23-án létrejött megállapodást, mely egy afrikai katonai erő Maliban történő bevetéséhez vezetett;
26. felhívja az ECOWAS-t erőfeszítéseinek folytatására, és felhívja az Európai Uniót, hogy tevékenyen álljon ki az ECOWAS és az ENSZ mellett Mali békéjének és területi integritásának visszaállítása érdekében;
27. üdvözlí Burkina Faso közvetítését, és felhívja Mali kormányát, hogy hozzon létre egy nemzeti tárgyalóbizottságot a nemzetközi közvetítés támogatására;
28. üdvözlí az ENSZ főtitkár döntését egy Malival foglalkozó különmegbízott kinevezéséről, valamint az Afrikai Unió döntését a Malival és a Száhil övvel foglalkozó főképviselő kinevezéséről;
29. üdvözlí az ENSZ BT által az Alapokmány VII. fejezetének értelmében elfogadott 2071. sz. határozatot, és a növekvő nemzetközi érdeklődést a Száhil öv és Mali iránt – amit a 2012. szeptember 26-i ENSZ Közgyűlés alkalmával tartott magas szintű találkozó is bizonyított –, valamint a Száhil övre vonatkozó integrált ENSZ-stratégia kidolgozását;
30. felhívja a nyugat-afrikai és a Maghreb- országok kormányait, hogy lépjenek fel a fegyverek terjedése és a kábítószerek- csempészet ellen azáltal, hogy kiegyensúlyozott és fenntartható fejlesztési stratégiát állítanak fejlesztési politikájuk központjába annak érdekében, hogy általánosságban biztosítsák a lakosság számára az alapvető közszolgáltatásokat, és különösen a foglalkoztatást a fiatalok számára;
31. reméli, hogy azon afrikai országokat is bevonják, melyek nem tagjai az ECOWAS-nak, de közvetlenül érintettek a Száhil öv és a Szahara biztonságában;

32. reméli, hogy a 2010-ben Algéria, Mali, Mauritánia és Niger által a terrorizmus, a szervezett bűnözés és a drogkereskedelem Száhil-Sahara régióban történő koordinációja érdekében létrehozott közös személyzeti műveleti bizottság (CEMOC) végre aktív szerepet fog vállalni;
33. felszólít egy közös európai uniós terv kidolgozására, mely részletesen értékeli a Száhil övben fennálló válsághelyzet és a Maliban folyó fegyveres konfliktus kezelését szolgáló fellépések támogatását; úgy véli, hogy az Európai Uniónak aktív szerepet kell vállalnia az ECOWAS, az Afrikai Unió és az ENSZ mellett Mali békéjének, biztonságának és szuverenitásának visszaállítása érdekében; sürgeti az Európai Uniót, hogy biztosítsa az ECOWAS katonai fellépéseihez szükséges támogatást;
34. üdvözlí az EUCAP SAHEL Niger KBVP-misszió 2012. augusztus 1-jei beindítását;
35. üdvözlí az EU Külügyminiszteri Tanácsának 2012. november 19-én tartott ülése következtetéseit, melyekben emlékeztetnek az EU szándékára, hogy pénzügyi támogatást nyújt a Maliban zajló afrikai művelethez, és üdvözlí a közös biztonság- és védelempolitika keretében, az ENSZ megbízása alatt létrehozandó misszióról szóló javaslatot;
36. hangsúlyozza, hogy a harcokba való európai katonai beavatkozás kizárt, de reméli, hogy az EU – az ENSZ megbízatása keretében – képes lesz kedvező választ adni a mali hatóságok logisztikai támogatásra vonatkozó kéréseire, mely által biztonságossá tehetik az intézményeket, civil ellenőrzés alatt újjászervezhetik a fegyveres és biztonsági erőket, valamint visszaállíthatják a területi integritást;
37. meggyőződése, hogy a régióra vonatkozó tartós megoldásnak az állami intézmények megerősítését, a polgárok döntéshozatalban való aktív részvételét, illetve a fenntartható és méltányos gazdasági fejlődés megalapozását kell megcélözni;
38. felhívja Mali kormányát, hogy – amennyiben rendelkezésre áll nemzetközi befektetés – folytasson méltányos politikát Mali teljes lakosságának földhöz és vízhez való hozzáféréseivel kapcsolatban;
39. véleménye szerint a mali konfliktus békés megoldásához a konfliktus kiváltó okának kezelésére van szükség, ami magában foglalja az erőforrásoknak és az azokból származó jövedelemnek az állami költségvetés eszközeivel – a különböző régiók fenntartható és méltányos fejlődésének biztosítása érdekében – történő elosztásának garantálását és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartását;
40. sürgeti, hogy a bányászati projektek tekintetében összhangba kell hozni a nemzeti jogszabályokat és a nemzetközi egyezményeket;
41. ismételten súlyos aggodalmának ad hangot a humanitárius és élelmezési válság rohamos súlyosbodása miatt, és felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy bővítsék és gyorsítsák meg a rászoruló lakosság részére nyújtandó humanitárius szállítmányokat;
42. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy támogassa a Malival szomszédos, több tízezer menekültet befogadó országokat;
43. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az EU, az Afrikai Unió, az AKCS-csoport és az ECOWAS intézményeinek, az ENSZ főtitkárának, valamint Mali kormányának, parlamentjének és ideiglenes elnökének.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

Instabilitás és bizonytalanság a Nagy Tavak régiójában, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

— amely összeült Paramaribo városában (Suriname), 2012. november 27-től 29-ig,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2012. november 29-én Paramaribóban (Suriname).

- tekintettel eljárási szabályzata 18. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Cotonouban, 2000. június 23-án aláírt, majd 2005-ben és 2010-ben felülvizsgált, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött 2000/483/EK partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966),
- tekintettel az 1949. évi Genfi Egyezmény 3. cikkére és annak II. jegyzőkönyvére, amely megtiltja a törvénytelen kivégzést, a nemi erőszakot, az erőszakos besorozást és egyéb atrocitásokat,
- tekintettel az 1989. november 20-i nemzetközi gyermekjogi egyezményre, amely különösen megtiltja a gyermekek fegyveres konfliktusokba való bevonását,
- tekintettel a gyermekek fegyveres konfliktusba történő bevonásáról szóló, a gyermek jogairól szóló nemzetközi egyezményhez fűzött fakultatív jegyzőkönyvre, amelyet ratifikáltak a Nagy Tavak régiójának országai,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának határozataira, különösen a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről szóló 2076 (2012), 2053 (2012), 1925 (2010) és 1856 (2008) számú határozatokra, amelyek rögzítették az ENSZ kongói demokratikus köztársasági missziójának (MONUSCO) mandátumát, továbbá a Biztonsági Tanács 2012. augusztus 2-i nyilatkozatára és az ENSZ-főtitkár e kérdéssel foglalkozó havi jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009) és 1960 (2010) számú határozataira,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló, 2005. október 24-i 60/1. sz. határozatára, és különösen annak a népesség védelmével kapcsolatos felelősségről szóló (138)–(140) bekezdéseire,
- tekintettel az Afrikai Unió alapokmányára (Loméi Szerződés), amelyet az Afrikai Egységszervezet állam- és kormányfőinek rendkívüli csúcstalálkozóján fogadtak el 2000 júliusában Loméban,
- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára, amelyet a Kongói Demokratikus Köztársaság 1982-ben ratifikált,
- tekintettel az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén kialakult biztonsági helyzetről szóló, 2012. szeptember 19-i határozatára,
- tekintettel az EU Külügyminiszteri Tanácsának a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén kialakult helyzetről szóló, 2012. június 25-i és november 19-i következtetéseire,
- tekintettel az emberi jogi aktivisták védelmével kapcsolatos, 2004-es európai uniós iránymutatásokra, valamint az iránymutatások KDK-ban történő megvalósítására vonatkozó, a misszióvezetők által 2010. március 20-án elfogadott helyi stratégiára,

- tekintettel a Tanács 2009. október 19-i 2009/769/KKBP együttes fellépésére az Európai Uniónak a Kongói Demokratikus Köztársaság biztonsági ágazatának reformja keretében folytatott rendfenntartó missziójáról (EUPOL RD Kongó) és annak a kongói igazságszolgáltatással való viszonyáról szóló 2007/405/KKBP együttes fellépés módosításáról,
- tekintettel a biztonsági ágazat reformja céljából 2005 júniusában felállított EUSEC RD Kongó misszióra (a Tanács 2005. május 2-i 2005/355/KKBP együttes fellépése a Kongói Demokratikus Köztársaság biztonsági ágazatának reformja keretében az Európai Unió tanácsadói és segítségnyújtási missziójáról),
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a fegyveres csoportok által a KDK keleti részén civilek ellen a közel-múltban elkövetett tömeges nemi erőszokról szóló 2012. augusztus 23-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2012. október 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel a konfliktusokban elkövetett szexuális erőszak kérdésével foglalkozó volt ENSZ-különmegbízott, Wallström asszony 2011. június 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel a KDK-ról szóló korábbi európai parlamenti állásfoglalásokra, különösen a KDK-ban megrendezett választások megfigyeléséről szóló 2012. június 12-i állásfoglalásra,
- tekintettel Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke 2012. szeptember 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2012. június 7-i, június 12-i, július 10-i és november 23-i nyilatkozataira,
- tekintettel Andris Piebalgs fejlesztésért felelős biztos 2011. február 22-i, „KDK: Egy lépés a büntetlenség felszámolása felé” című nyilatkozatára,
- tekintettel Kristalina Georgievának, a nemzetközi együttműködésért, a humanitárius segítségnyújtásért és a válságkezelésért felelős biztosnak a Kongói Demokratikus Köztársaságban fennálló humanitárius helyzet romlásáról szóló, 2012. június 26-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Nagy Tavak régiójával foglalkozó nemzetközi konferencia (ICGLR) állam- és kormányfői által 2006 decemberében Nairobiban aláírt biztonsági, stabilitási és fejlesztési megállapodásra, amely 2008 júniusában lépett életbe,
- tekintettel az ICGLR állam- és kormányfőinek a KDK keleti részén kialakult biztonsági helyzetről szóló nyilatkozataira, különösen a 2012. november 24-i nyilatkozatra,
- tekintettel a Frankofónia Nemzetközi Szervezetének (OIF) a frankofón országok 2012. október 13–14-én Kinshasában tartott csúcstalálkozóján elfogadott, a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről szóló állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1533 (2004) sz. határozatával létrehozott bizottság elnökének a Biztonsági Tanács elnökéhez írott, 2012. június 21-i, a Kongói Demokratikus Köztársaságról szóló levelére, amelyben elküldte a Kongói Demokratikus Köztársasággal foglalkozó szakértői csoport időközi jelentését és a hozzá tartozó mellékleteket, továbbá kérte ezek tanácsi dokumentumként való közzétételét (S/2012/348),
- tekintettel az emberi jogi szervezeteknek a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén elkövetett súlyos emberi jogi visszaélésekről szóló jelentéseire,

- tekintettel a KDK-ról és a Nagy Tavak régiójáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2007. november 22-i állásfoglalására,
- A. mivel a KDK fegyveres erőinek (FARDC) egyes egységei 2012 áprilisa óta láznak az ország keleti részében, pontosabban az Észak-Kivu tartományban, és mivel ez a lázadás hamar a „március 23-mozgalom” (M23) nevet viselő fegyveres felkeléssé vált, amely arra szólít fel, hogy alkalmazzák a KDK kormánya és a Nemzeti Népkongresszus (CNDP) által 2009. március 23-án Gomában aláírt békemegállapodást;
- B. mivel a KDK-ban az elmúlt években zajló háborús folyamat legfőképpen a fegyveres lázadó csoportok, nevezetesen az M23, a Mai-Mai csoport, a Ruandai Demokratikus Felszabadító Erők (FDLR) és a ruandai hutu lázadók, illetve a KDK fegyveres erői (FARDC) közötti konfliktushoz köthető;
- C. mivel az M23-as lázadók közel nyolc hónapja tartják megszállás alatt az Észak-Kivu tartomány nagy részét, mivel ez a terület saját közigazgatást hozott létre, és mivel ezért a tartománynak ez a része teljes mértékben kívül esik a KDK ellenőrzésén, ami folyamatos instabilitást és bizonytalanságot okoz;
- D. tekintettel arra, hogy ez a háborús állapot és az irreguláris fegyveres erők jelenléte a Nagy Tavak régiójában milyen komoly fenyegetést jelent a KDK és a régió békéjére, biztonságára, stabilitására és társadalmi fejlődésére; tekintettel az e helyzetből fakadó súlyos emberi jogi visszaélésekre és humanitárius válságra;
- E. tekintettel az ENSZ-szakértők által a KDK fegyverembargóját értékelő 2012 júniusában készített jelentésre, és az érintett hatóságoknak a jelentésben felvázolt vádakra adott válaszaira;
- F. tekintettel a Nagy Tavak régiójával foglalkozó nemzetközi konferencia (ICGLR) tagállamai, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC), az EU, az Afrikai Unió és az ENSZ erőfeszítéseire a KDK keleti részén zajló konfliktus konstruktív politikai megoldására, az emberi jogok és alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság biztosítására, valamint a konfliktusban érintett emberek jólétének és biztonságának elősegítésére;
- G. mivel az ICGLR tagállamai közös ellenőrzési mechanizmust hoztak létre a KDK keleti részén történő csapatmozgások megfigyelése érdekében, és úgy határoztak, hogy semleges nemzetközi erőt alkalmaznak e célból;
- H. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa a 2053 (2012) számú határozatával 2013. június 30-ig meghosszabbította az ENSZ kongói stabilizációs missziójának (MONUSCO) mandátumát;
- I. mivel e háború kezdete óta a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén olyan, az emberi jogok megsértésével és háborús bűnökkel jellemzett ismétlődő atrocitások történtek, mint a tömeges nemi erőszak – a kiskorú lányokon elkövetett erőszakot is ideértve –, a kínzás, a civileket érintő öldöklés és a gyermekkatonák általános besorozása;
- J. mivel a szexuális erőszak alkalmazása és a nemi erőszak elterjedtebb használata az áldozatok fizikai és pszichikai tönkretételéhez hasonló hatalmas következményekkel bír, és háborús bűnöknek kell ezeket tekinteni;
- K. mivel az emberi jogok megsértéséért és a háborús bűnökért felelős személyek elleni eljárás mellőzése a büntetlenség légkörének kialakulását segíti elő, és ösztönzi az újabb bűncselekmények elkövetését;
- L. mivel a fent említett bűncselekmények, valamint az FARDC és az M23 lázadó csoportok közötti harcok folyamánaként több mint 2,4 millió, az érintett területeken élő kongói kényszerült az országon belül elhagyni a lakhelyét, és 420 000 ember menekült a környező országokba, és mivel ők embertelen körülmények között élnek;

- M. mivel az Európai Unió hozzájárul az igazságszolgáltatási és a biztonsági ágazat (rendőrség és hadsereg) újjáépítéséhez, valamint pénzügyi és technikai segítségnyújtással, illetve az EUSEC RD és az EUPOL RD missziók keretén belül megvalósuló képességekkel törekszik ezen ágazatok megfelelő működésének elérésére;
- N. mivel a KDK bőséges természeti erőforrásokkal rendelkezik, és mivel ezen erőforrások tartós, különösen a KDK – egyébként gyakran fegyveres félkatonai csoportok ellenőrzése alatt álló – keleti részén zajló illegális kizsákmányolása hozzájárul a konfliktus finanszírozásához és fenntartásához, és a régió egészére nézve a bizonytalanság forrását jelenti;
- O. mivel a növekvő munkanélküliség, a szociális válság, az élelmiszerválság, a nem megfelelő alapvető szolgáltatások, a lakosság elszegényedése és a környezetkárosodás szintén felelős részben a régió instabilitásáért; mivel e problémák kezeléséhez átfogó fejlesztési tervre és stratégiára van szükség;
- P. mivel a mostani helyzetet megelőző konfliktusok még mindig hatással vannak a jelenlegi eseményekre; mivel szükséges foglalkozni a konfliktusok következményeivel, különösen a korábbi harcokban résztvevők lefegyverzése, leszerelése és reintegrálása, a menekültek újrachonosítása, a saját országukban lakhelyükről elűződött emberek újra letelepítése, valamint az életképes fejlesztési programok végrehajtása révén;
- Q. mivel kényszerítő szükségszerűség, hogy megtegyenek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy véget vessenek e konfliktusoknak, lefegyverezzék és feloszlassák a fegyveres csoportokat és megelőzzék a jövőbeli konfliktusokat, és így megszilárdítsák a békét és a demokráciát, előmozdítsák a stabilitást és a fejlődést a régióban a Nagy-tavak régiójában élő valamennyi nép jóléte érdekében, továbbá hogy lehetővé váljon, hogy a KDK törvényes intézményei az egymást követő háborúkban lerombolt országuk újjáépítésére fordítsák energiáikat,
1. mély aggodalmának ad hangot a KDK keleti részén kialakult általános helyzet romlása miatt, aminek komoly politikai, gazdasági, társadalmi, humanitárius és biztonsági következményei vannak a KDK-ban és az egész régióban;
 2. határozottan elítéli az M23 és minden más romboló erő által az utóbbi hónapokban a KDK keleti részén vezetett támadásokat; ellenez bármilyen külső beavatkozást a konfliktusba, és felhív minden érintett felet a régióban, hogy jóhiszeműen járuljon hozzá annak békés megoldásához; emellett a 2012. november 24-én Kampalában elfogadott válságkezelési terv azonnali végrehajtására hív fel, és kiemelten üdvözli Sassou Nguesso, a Kongói Köztársaság elnöke diplomáciai erőfeszítéseit;
 3. üdvözli az ICGRL, az Afrikai Unió (AU) és az ENSZ tagállamainak diplomáciai lépéseit és kezdeményezéseit, amelyek célja, hogy a válságra tartós és békés politikai megoldást keressenek;
 4. felszólítja a KDK és a szomszédos országok kormányait, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket, hogy olyan strukturális megoldásra jussanak, amely együttműködés, állandó párbeszéd, a bizalom és a megbékélés megteremtése útján tartós békéhez, biztonsághoz, stabilitáshoz, gazdasági fejlődéshez és az emberi jogok tiszteletéhez vezet a régióban; megerősíti elkötelezettségét, hogy e célból együttműködjön a KDK-val és a Nagy Tavak régiójával;
 5. elítél a KDK keleti részén és a Nagy Tavak régiójában elkövetett minden erőszakmegnyilvánulást és valamennyi emberi jogi jogsértést, és szolidaritását fejezi ki a KDK háborúval sújtott népével; felhívja a KDK keleti részén zajló konfliktusokban részt vevő valamennyi erőt, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, szüntessék be a polgári lakosság, különösen a nők és gyermekek elleni támadásokat, valamint tegyék lehetővé a humanitárius ügynökségek részére, hogy segítséget nyújthassanak a szenvedő polgári lakosság számára, és biztosítsák az ilyen ügynökségek védelmét;
 6. határozottan elítéli a Nagy Tavak régiójában széles körben elkövetett szexuális erőszakot, különösen a nők és lányok ellen elkövetett nemi erőszakot, valamint a gyermekek katonai toborzását; elítéli a Dr Mukwege elleni gyilkossági kísérletet, és e kísérlet felderítése érdekében független bírósági vizsgálatra szólít fel;

7. alapvető fontosságúnak tartja az emberi jogi jogsértések összes múltbéli és jelen esetének pártatlan és mélyreható kivizsgálását; sürgeti, hogy az emberi jogi jogsértések, háborús bűncselekmények, emberiség elleni bűncselekmények és nők elleni szexuális erőszak elkövetőit és a gyermekkatónák besorozását jelentsék, azonosítsák, büntetőeljárás alá vonják és megbüntessék a nemzeti és nemzetközi büntetőjoggal összhangban;
8. felhívja a Nagy Tavak régiójának összes országát, hogy tegyenek erőfeszítéseket a bűntelenség felszámolására a jogállamiság javítása folyamatának során, ami az egyetlen eszköz a tartós béke biztosítására és az áldozatoknak a pártatlan bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogának érvényesítésére; felhívja a régió kormányait és az európai országokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal (NBB) e célból, és a nemzetközi elfogatóparancsok azonnali végrehajtására szólít fel;
9. felszólítja a nemzetközi közösséget, különösen az Európai Uniót, az AU-t és az ENSZ-et, hogy továbbra is hozzanak meg minden lehetséges intézkedést a KDK keleti részén élő embereknek nyújtandó koordináltabb és hatékonyabb támogatás érdekében, és járuljanak hozzá a humanitárius katasztrófára adott válasszal kapcsolatos erőfeszítésekhez; mélyszégyenét fejezi ki a helyzet, valamint az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek, illetve a szomszédos országokba menekültek száma miatt, és a számukra nyújtott humanitárius segítségnyújtás fokozására hív fel;
10. felhívja a Nagy Tavak régiójának minden hatóságát, hogy működjenek együtt az emberek védelme érdekében, és biztosítsák elsősorban a nőkhez és a gyermekekhez hasonló veszélyeztetett csoportoknak a humanitárius segítséghez való hozzáférést; üdvözlí az ICGLR arra irányuló szándékát, hogy humanitárius segítségnyújtási alapot hozzon létre a katasztrófa áldozatai részére;
11. sürgeti a KDK kormányát és a nemzetközi közösséget, hogy a KDK keleti részén rászoruló valamennyi személyt lássa el orvosi segítséggel, beleértve a traumakezelési és pszichológiai támogatást is;
12. úgy véli, hogy a KDK természeti erőforrásaihoz való hozzáférés és annak ellenőrzése, valamint az e források kiaknázásából származó bevételnek az állami költségvetésen keresztül való méltányos újraelosztása elengedhetetlen az ország fenntartható fejlődéséhez, különösen az oktatás, az egészségügy és a biztonság terén; felhívja következképp az Afrikai Uniót és a Nagy Tavak régiójának országait, hogy hozzanak több intézkedést a természeti erőforrások tiltott kizsákmányolása és kereskedelme elleni küzdelem terén, emellett felhívja az Európai Uniót és az egész nemzetközi közösséget, hogy fokozza a KDK-val való együttműködést ezen a téren;
13. megerősíti a KDK elidegeníthetetlen és vitathatatlan jogát arra, hogy szuverenitását és területi integritását tiszteletben tartsák;
14. felszólít arra, hogy mind nemzeti, mind nemzetközi szinten tegyenek erőfeszítéseket az állam tekintélye, valamint a jogállamiság javítására a KDK-ban, különösen a kormányzás és a biztonság terén, többek között az Európai Unió katonai támogató missziójával (EUSEC) és az Unió rendőri segítségnyújtó missziójával (EUPOL) folytatott szoros együttműködés keretében, amit folytatni kell a béke és biztonság mind az országban, mind a Nagy Tavak régiójában való konszolidálása érdekében;
15. a régió minden országát és az összes nemzetközi szervezet felszólítja arra, hogy aktívan működjön együtt a KDK hatóságaival minden fegyveres csoport feloszlata és leszerelése, valamint a KDK keleti részén a tartós béke megteremtése érdekében;
16. felszólítja a Nagy Tavak régiójának állam- és kormányfőit, hogy dolgozzanak azért, hogy ténylegesen megvalósuljon a jelenlegi regionális béke és fejlesztési eszközök végrehajtása, és a Nagy Tavak régiójának valamennyi, a biztonsági, stabilitási és fejlesztési megállapodást aláíró államát felszólítja arra, hogy maradéktalanul hajtsák azt végre, hogy lefektethessék és konszolidálhassák a béke és a biztonság szükséges alapjait a régióban; felszólítja az ENSZ-et, az EU-t és az AU-t, valamint a Nagy Tavak régiójának barátait, hogy határozottan és aktívan támogassák a megállapodás végrehajtására irányuló erőfeszítéseket;
17. üdvözlí az ICGLR által a KDK stabilizációjának megvalósítására irányuló erőfeszítések támogatására már elindított kezdeményezéseket, és kiemeli a közös ellenőrzési mechanizmus hatékony működésének, illetve a tervezett semleges nemzetközi erő létrehozásának és hatékony alkalmazásának fontosságát; üdvözlí, hogy az érintett országok aktívan dolgoznak e közös ellenőrzési mechanizmus létrehozásán;

18. válaszokat és cselekvést sürget az ENSZ Biztonsági Tanácsának szankcióbizottsága által készített jelentésben és annak mellékleteiben foglalt állításokra;
19. támogatja a MONUSCO stabilizációs misszió meghosszabbítását a KDK-ban, ugyanakkor azonnali hatállyal sürgeti, hogy nagyobb hatékonysággal biztosítsa a kongói emberek biztonságát és védelmét; azt az ajánlást teszi, hogy mozdítsák elő és könnyítsék meg a MONUSCO és a KDK kormánya helyi békére irányuló kezdeményezéseinek létrehozását, különösen azokon a területeken, ahol súlyos etnikai feszültségek jellemzőek, a helyzet tartós stabilizálása céljából;
20. ösztönzi a KDK vezetőit, hogy tegyenek meg minden szükséges kezdeményezést a demokrácia konszolidációjára, emellett alkotmányos és jogszabályi alapon biztosítsák a kongói nemzeten belül minden aktív erő részvételét az ország kormányzásában;
21. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Afrikai Unió Tanácsának és Bizottságának, az AKCS Tanácsnak, az EU Tanácsának és Bizottságának, a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, a konfliktusokban elkövetett szexuális erőszak kérdéseivel foglalkozó ENSZ-különmegbízottnak, a Nagy Tavak régiójával foglalkozó nemzetközi konferencia tagállamainak, valamint az érintett tagállamok elnökeinek, miniszterelnökeinek és parlamentjeinek.

AZ AKCS-EU KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK AZ ELNÖKSÉG ÁLTAL AZ ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT 35. CIKKÉVEL ÖSSZHANGBAN BENYÚJTOTT MÓDOSÍTÁSAI

A közös parlamenti közgyűlés eljárási szabályzata

1. cikk

Közös Parlamenti Közgyűlés

1. Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés (a továbbiakban: a Közgyűlés) létrehozására az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti partnerségi megállapodás 17. cikkének megfelelően került sor.
2. A Közgyűlést egyenlő számú uniós és AKCS-képviselőből álló két Ház alkotja. A Közgyűlés képviselői egyfelől az Európai Parlament képviselői, másfelől az AKCS-államok parlamentjeinek képviselői, illetve ennek hiányában – olyan kivételes esetekben, mint vis maior esetében, amelyekről előzőleg írásbeli értesítés formájában tájékoztatni kell a Közgyűlés 2. cikkben említett elnökségét (a továbbiakban: az Elnökség) – az AKCS-államok parlamentjei által kijelölt küldöttek. Parlament hiányában az érintett AKCS-államot képviselő küldött szavazati jog nélkül történő részvételét a Közgyűlés előzetes jóváhagyásának kell alárendelni.
3. A Közgyűlés képviselőinek mandátumát az AKCS-államok képviselőinek esetében az államuk illetékes hatóságai által, az Európai Parlament képviselőinek esetében pedig az Európai Parlament elnöke által kiállított írásbeli kinevezés igazolja.

2. cikk

Elnökség

1. Mindkét Ház saját gyakorlatának megfelelően választja meg az Elnökségbe delegált tagjait.
2. Az Elnökség két, egymással egyenrangú társelnökből, valamint huszonnégy alelnökből áll. Az Elnökség tagjait felerészben az AKCS-országok képviselői, felerészben pedig az Európai Parlament képviselői jelölik ki, mindkét képviselőcsoport a két Ház által meghatározott eljárás szerint.

3. Az Elnökség előkészíti a Közgyűlés munkáját, gondoskodik annak megfelelő folytatásáról és a Közgyűlés határozatainak érvényre juttatásáról, és kialakítja a szükséges kapcsolatokat az AKCS–EU Miniszterek Tanácsával és az AKCS–EU Nagyköveti Bizottságával.

4. Az Elnökség felel a Közgyűlés munkájának összehangolásáért.

5. Az Elnökséget a társelnökök hívják össze, évente legalább négy alkalommal; az ülések közül kettőt a Közgyűlés plenáris ülései előtti napokban kell tartani.

6. Az Elnökség javaslatot tesz a Közgyűlés számára a viták napirendjére vonatkozóan. Az Elnökség köteles arról gondoskodni, hogy – amennyiben ez lehetséges – a napirendre felvett pontoknak legalább a fele közös érdekeket képviselő kérdésekre vonatkozzon.

Az Elnökség javaslatot tehet a felszólalási idő korlátozására.

7. A 25. cikkben (Állandó bizottságok) említett állandó bizottságok összetétele és hatáskörei tekintetében az Elnökség az illetékes.

8. Az állandó bizottságok jelentéseinek és állásfoglalási indítványainak jóváhagyása tekintetében az Elnökség az illetékes.

9. Az Elnökség kérdéseket nyújthat be megvizsgálás céljából az állandó bizottságokhoz, akik ezt követően engedélyt kérhetnek jelentés kidolgozására valamely sajátos tárgykörben.

10. Az Elnökség felel a Közgyűlés által elfogadott indítványok és határozatok végrehajtásának ellenőrzéséért. Állandó bizottság által beterjesztett indítvány esetén az Elnökségnek jogában áll az indítvány végrehajtásának ellenőrzése terén viselendő felelősséget átruházni az érintett állandó bizottság elnökére és előadójára.

10a. Az Elnökség felel az egyéni emberi jogi ügyek zárt ajtóik mögött történő megbeszéléséért.

11. Az Elnökség ülései nem nyilvánosak.

3. cikk

Egyéb intézmények jelenléte

1. Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsát a partnerségi megállapodás 15. cikkének megfelelően fel kell kérni, hogy **nyújtsa be a megállapodás végrehajtásáról szóló éves jelentését** a Közgyűlésnek. **A bemutatást vita követi.**

2. Az AKCS Miniszterek Tanácsa és az AKCS Nagykövetek Bizottsága, valamint az Európai Unió Tanácsa, **az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (a főképviselő)** és az Európai Bizottság az Elnökség meghívása alapján részt vehet a Közgyűlés plenáris ülésein.

2a. Az AKCS Miniszterek Tanácsa, valamint az Európai Unió Tanácsa, a főképviselő és az Európai Bizottság az Elnökség meghívása alapján részt vehet a hatáskörükbe tartozó ügyeket érintő napirendi pontokkal kapcsolatos elnökségi üléseken.

4. cikk

Megfigyelők és más meghívottak

1. **Az alábbi államok mint állandó megfigyelők küldhetnek képviselőket a Közgyűlés plenáris ülésein való részvételre:**

a) a partnerségi megállapodás **megerősítési folyamatában részt vevő államok;**

b) az AKCS-csoport tagállamai.

Az állandó megfigyelők felszólalhatnak a plenáris ülésen.

2. **A társelnökök meghívására és az Elnökség egyetértésével megfigyelői minőségben más szervezetek vagy szervek is** részt vehetnek a Közgyűlés plenáris ülésein, az állandó bizottságok ülésein, valamint a regionális parlamenti üléseken.

Eseti alapon a Közgyűlés, illetve az érintett bizottság elnöksége engedélyével felszólalhatnak a plenáris ülésen vagy a bizottsági üléseken.

3. **Az állandó vagy nem állandó megfigyelők szavazati joggal nem rendelkeznek.**

4. **Konzultációs státusszal más meghívottaknak, mint például** a civil társadalom képviselőinek a Közgyűlés plenáris ülésein, az állandó bizottságok ülésein, valamint a Közgyűlés regionális ülésein való részvételét az Elnökség eseti alapon hagyja jóvá.

5. cikk

A Közgyűlés plenáris ülései

1. A Közgyűlés évente két alkalommal három napra ül össze. Az ülést társelnökei hívják össze egyszer egy AKCS-államban, egyszer pedig az Európai Unió egyik tagállamában, lehetőleg abban, amelyik az Európai Unió Tanácsának soros elnöki tisztségét tölti be.

2. A plenáris ülés helyszínének meghatározása során az AKCS-államok és az Európai Unió tagállamainak váltakozását tiszteletben kell tartani.

3. Az Elnökség vagy az EU-AKCS Miniszterek Tanácsa kérésére a társelnökök rendkívüli plenáris ülésre is összehívhatják a Közgyűlést.

6. cikk

A Közgyűlés regionális ülései

1. A partnerségi megállapodás 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Közgyűlés regionális parlamenti üléseket is tarthat. Ezen ülések megtartásáról az Elnökség által benyújtott vagy az érintett régiókból származó kérelem alapján határoznak.

2. A Közgyűlés eljárási szabályzatának végrehajtása céljaira a „regionális” kifejezések az egyes AKCS-államok nemzeti parlamentjei által meghatározott egységeket fednek. Az ekként meghatározott minden ilyen egységet végleges jóváhagyásra a Közgyűlés elé kell terjeszteni.

3. E regionális üléseken a regionális egységbe tartozó minden AKCS-államból egy képviselő, valamint az AKCS-államokból küldött összes képviselő számával megegyező számú európai parlamenti képviselő vesz részt.

4. A Közgyűlés évente legfeljebb három, egyenként legfeljebb három napig tartó regionális ülést tart. Ha kettőnél több ülést tartanak, az egyikre egy AKCS-államban megtartott plenáris ülés keretében kerül sor. Ezek az ülések közlemény formájában megfogalmazott következtetéseket fogadnak el. A regionális ülésekre értelemszerűen ezt az eljárási szabályzatot kell alkalmazni.

5. E regionális ülések regionális érdekű és tematikus ügyekre, különösen az érintett régióra vonatkozó regionális és országstratégiai dokumentumokra összpontosítanak. Mindegyik regionális ülésről értékelési jelentést kell készíteni, amelyet a Közgyűlés következő plenáris ülése elé kell terjeszteni.

5a. Valamennyi regionális ülés előtt minden AKCS-térségről jelentést kell készíteni, amelyet az adott regionális ülés keretében meg kell vitatni.

7. cikk

Napirend

1. A plenáris ülés napirendtervezetét az Elnökség készíti el. A napirendtervezetet a társelnökök elfogadásra a Közgyűlés elé terjesztik. A napirend szerint tárgyalat kérdések az Európai Unió és az AKCS-államok közötti együttműködésnek a partnerségi megállapodás keretében történő továbbfejlesztésére vonatkoznak.

Minden plenáris ülés napirendtervezete a tárgyalat témák alábbi kategóriái szerint csoportosul:

- i. az állandó bizottságok által előterjesztett jelentések. Ezek számát plenáris ülésenként háromra korlátozzák. A jelentésekben tartalmazott állásfoglalási indítványok terjedelmét e szabályzat II. melléklete szabja meg;
- ii. egy állandó bizottság által javasolt, vagy maga az Elnökség által előterjesztett sürgős ügyek. A sürgős ügyek felvétele a napirendre kivételnek számít, számuk plenáris ülésenként nem haladhatja meg a kettőt. Az egyéb ügyeket az illetékes állandó bizottságnak továbbítják;

iii. programpont magas szintű megvitatásra.

2. A sürgős ügyekre vonatkozóan az AKCS-államok egy képviselője, egy képviselőcsoport vagy tíz képviselő állásfoglalási indítványt nyújthat be. Az állásfoglalási indítványokat a plenáris ülés napirendjére felvett sürgős ügyekre kell korlátozni, és terjedelmük nem haladhatja meg az e szabályzat II. mellékletében megszabott mértéket. Az állásfoglalási indítványokat négy héttel azon plenáris ülés megnyitását megelőzően kell benyújtani, amelyen ezen indítványok megvitatásra és szavazásra kerülnek.

3. Sürgős esetekben az Elnökség ülései között a társelnökök naprakésszé tehetik a napirendtervezetet írásbeli és/vagy egyszerűsített írásbeli eljárás során.

4. A sürgős ügyekben benyújtott állásfoglalási indítványokat az Elnökséghez kell benyújtani. Az Elnökség ellenőrzi, hogy valamennyi állásfoglalási indítvány kielégíti-e a (2) bekezdésben foglalt feltételeket, a szóban forgó ügy felvételre került-e a napirendbe és az indítvány angolul és franciául is rendelkezésre áll-e. Az Elnökség javaslatát jóváhagyásra a Közgyűlés elé kell terjeszteni.

5. Az Elnökség a sürgős ügyekben benyújtott állásfoglalási indítványokat tájékoztató jelleggel megküldi az illetékes bizottság számára.

8. cikk

Határozatképesség

1. A Közgyűlés akkor határozatképes, ha jelen van mind az AKCS-államok, mind pedig az Európai Parlament képviselőinek egyharmada.

2. A szavazók számától függetlenül minden szavazás érvényesnek minősül, kivéve, ha az elnök a szavazást megelőzően legalább tíz képviselő kérésére meg nem állapítja a határozatképtelenség fennállását. Amennyiben nincsen jelen a határozatképességhez szükséges számú képviselő, a szavazást felveszik a következő ülés napirendjére.

9. cikk

Az ülések elnöksége

1. A társelnökök közös megegyezéssel határoznak arról, hogy melyikük látja el a Közgyűlés üléseinek elnökségét.
2. A Közgyűlés üléseit az elnök nyitja meg, függeszti fel és rekeszti be. Az elnök biztosítja az eljárási szabályzat tiszteletben tartását, fenntartja a rendet, megadja a szót, lezártnak nyilvánítja a vitákat, szavazásra bocsátja a kérdéseket, és kihirdeti a szavazások eredményeit.
3. Az elnök egy vita során nem emelkedhet szólásra (kivélt képez a kérdés aktuális állásának ismertetése vagy felidézése); amennyiben részt kíván venni a vitában, el kell hagynia elnöki székét.
4. A két társelnököt az elnöki székben egy alelnök helyettesítheti.

10. cikk

Ülésrend

A képviselők ültetése ábécérendben történik, az Európai Parlament képviselői esetében a nevük, az AKCS-államok képviselői esetében az országuk alapján, a kezdőbetűt az ábécé következő betűjére cserélve minden egyes plenáris ülésen.

11. cikk

Hivatalos nyelvek

1. A Közgyűlés hivatalos nyelvei az angol, a bolgár, a cseh, a dán, az észt, a finn, a francia, a görög, a holland, a lengyel, a lett, a litván, a magyar, a máltai, a német, az olasz, a portugál, a román, a spanyol, a svéd, a szlovák és a szlovén.

Az Európai Parlament szokásos munkahelyein tartott valamennyi ülésre tolmácsolási szolgáltatást kell biztosítani az Európai Parlament ténylegesen jelen levő képviselőinek valamennyi munkanyelvén. Az Európai Parlament szokásos munkahelyein kívül tartott valamennyi ülésre az Európai Parlament elnöksége által 2003. február 10-én elfogadott, az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés üléseire vonatkozó szabályzatban található vonatkozó belső szabályoknak megfelelően kell tolmácsolási szolgáltatást biztosítani. Valamennyi ülésen angol és francia nyelvű fordítási szolgáltatást kell biztosítani.

2. A Közgyűlés által meghozott aktusokat a hivatalos nyelveken nyilvánosságra hozzák. Az előkészítő- és munkadokumentumokat legalább angol és francia nyelven nyilvánosságra hozzák.

12. cikk

Az eljárás nyilvános jellege

A Közgyűlés plenáris ülései nyilvánosak, kivéve, ha erről a Közgyűlés másképpen dönt.

13. cikk

Jegyzőkönyvek

1. Az egyes ülésekről készített jegyzőkönyvek tartalmazzák a Közgyűlés határozatait és a felszólalók neveit, és a következő ülésen kerülnek kiosztásra.

2. Az Európai Parlament gondoskodik a jegyzőkönyvnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő nyilvánosságra hozataláról, az AKCS-államok pedig annak az általuk megfelelőnek ítélt módon történő közzétételéről. A plenáris ülés utolsó ülésének jegyzőkönyvét a következő plenáris ülés kezdetén jóváhagyásra be kell nyújtani, és a helyesbítéseket az Európai Parlament az Európai Unió Hivatalos Lapjában, az AKCS-államok pedig az általuk egyenként megfelelőnek ítélt módon teszik közzé.

14. cikk

A társelnökök nyilatkozatai és sajtóközleményei

1. A társelnökök – lehetőség szerint az Elnökség tagjaival írásbeli és/vagy egyszerűsített írásbeli eljárás során folytatott konzultációt követően – sürgős közös nyilatkozatokat bocsáthatnak ki az AKCS–EU-partnerekre vonatkozó bármilyen üggyel kapcsolatban. Ezek a nyilatkozatok már meglévő állásfoglalásokon és nyilatkozatokon alapulnak. Kibocsátásukat követően a társelnökök megtárgyalásuk céljából erről először az Elnökséget tájékoztatják, majd – amint lehetséges – a Közgyűlés valamennyi tagját is.

2. A sajtóközlemények angol és francia nyelven készülnek. Nem számítanak hivatalos dokumentumnak.

15. cikk

Felszólaláshoz való jog

1. A Közgyűlés egy képviselője csak akkor szólalhat fel, ha számára a szót az elnök megadja. Az állásfoglalásokban szereplő vagy viták során megnevezett államok képviselőinek jogukban áll válaszolni, a számukra megszabott időkereten belül.

2. A Közgyűlés vitáin a felszólalási időt az Európai Parlament és az AKCS-államok képviselői között egyenlően kell felosztani. Az elnök javaslatára a Közgyűlés korlátozhatja a felszólalás időtartamát. A képviselők nyilatkozataik kiegészítésére írásbeli észrevételeket tehetnek, amelyek terjedelme nem lehet több 2 000 karakternél. Az írásbeli észrevételeket eredeti nyelvükön kell archiválni.

3. Az Európai Parlament képviselőinek esetében a szót az úgynevezett d'Hondt-rendszer keretében kell megadni.

4. Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának tagjai vagy kijelölt meghatalmazottjaik, valamint a 3. cikk (2) bekezdésében felsorolt szervek és intézmények kérésükre felszólalhatnak.

5. A (6) bekezdés által előírt esetet kivéve a felszólalót csak az elnök, és kizárólag abban az esetben szakíthatja félbe, ha a szólásra megszabott időtartamot túllépte.

6. Amennyiben egy felszólaló eltér a tárgytól, az elnök figyelmezteti. Ha a felszólaló a figyelmeztetést figyelmen kívül hagyja, az elnök az általa megfelelőnek ítélt időtartamra megvonhatja tőle a szót.

16. cikk

Szavazati jog és a szavazás módjai

1. A szavazati joggal felruházott minden képviselő egyetlen, másra át nem ruházható szavazattal rendelkezik.

2. A Közgyűlés rendszeren kézfenntartással szavaz. Amennyiben a kézfenntartásos szavazás eredménye bizonytalannak mutatkozik, a Közgyűlés színes kártyák fenntartásával vagy elektronikus szavazórendszerrel szavaz.

3. A szavazócédulákkal történő, titkos szavazásra akkor van mód, ha erre vonatkozóan a szavazás napján 10 óráig legalább tíz képviselő írásos kérelmet nyújt be.

4. Egy határozat elfogadásához a Közgyűlés szavazatainak egyszerű többsége szükséges. Ha a szavazás napján 10 óráig legalább öt képviselő név szerinti szavazásra irányuló kérelmet terjeszt elő, akkor az AKCS-államok parlamentjeinek képviselői és az Európai Parlament képviselői házanként külön, és egymást követően szavaznak. Ebben az esetben a szóban forgó szöveg csak akkor tekintendő elfogadottnak, ha azt mind az AKCS-államok parlamentjei képviselőinek, mind pedig az Európai Parlament szavazáson részt vevő képviselőinek többsége megerősíti.

5. Szavazategyenlőség esetén az állásfoglalás nem kerül elfogadásra. Az ilyen állásfoglalás újbóli szavazásra a Közgyűlés következő plenáris ülése elé terjeszthető.

6. Amennyiben azt a szavazás napján 10 óráig legalább öt képviselő kérelmezi, a Közgyűlés külön-külön szavaz egy bekezdés vagy egy módosítás szövegének különböző részeiről.

7. A (3), (4) és (6) bekezdéssel összhangban benyújtott kérelmet előterjesztője a szavazást megelőzően bármikor visszavonhatja.

17. cikk

A szavazás értékelése

A végleges szavazásról bármely képviselő szóbeli értékelést adhat, amely nem haladhatja meg a másfél percet, illetve írásbeli értékelést készíthet, amelynek terjedelme nem lehet több 200 szónál. Az írásbeli értékeléseket eredeti nyelvükön kell archiválni.

18. cikk

A Közgyűlés állásfoglalásai

1. A Közgyűlés szavaz az állandó bizottságok által a 7. cikknek megfelelően előterjesztett jelentésekben foglalt állásfoglalási indítványokról.

2. A Közgyűlés ugyancsak szavaz a 7. cikknek megfelelően a sürgős ügyekben tett állásfoglalási indítványokról.

3. Adott esetben az elnök felkéri az egyazon sürgős ügyekben benyújtott állásfoglalási indítványok szerzőit egy kompromisszumos állásfoglalási indítvány kidolgozására. A vitát követően valamennyi állásfoglalási indítványt, valamint az ezekhez kapcsolódó módosító javaslatokat a Közgyűlés elé bocsátják szavazásra. Amint egy kompromisszumos állásfoglalási indítvány elfogadásra került, az ugyanazon tárgyban benyújtott egyéb állásfoglalási indítványok érvényüket veszítik.

4. A Közgyűlés által elfogadott állásfoglalásokat eljuttatják az Európai Bizottsághoz, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsához és valamennyi érdekelt félhez. Az Európai Bizottság és az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa a Közgyűlés következő plenáris ülése számára jelentést készít az elfogadott állásfoglalásokkal kapcsolatos további teendőkről.

19. cikk

Módosítások

1. Módosítást az AKCS-államok szavazati joggal rendelkező egy képviselője, egy képviselőcsoport vagy tíz képviselő nyújthat be. A módosítást írásban, a módosítandó szöveghez igazodó formában kell benyújtani. Ezen elbírálási szempontok alapján az elnök dönt a módosítás elfogadhatóságáról.

2. A módosítások benyújtási határidejét a plenáris ülés kezdetén jelentik be.

3. A szavazás során a módosítások elsőbbséget élveznek a szöveg előtt, amelyre vonatkoznak.

4. Amennyiben egyazon tárgyra legalább két módosítás vonatkozik, akkor először azt bocsátják szavazásra, amelyik tartalmi vonatkozásában inkább eltér a vitatott szövegtől. Csak a tárgyi tévedéseket vagy nyelvi hibákat kiigazító szóbeli módosítások vehetők figyelembe. Minden egyéb szóbeli módosítás a Közgyűlés belátására tartozik. Nem vehető figyelembe az a szóbeli módosítás, amellyel szemben legalább tíz képviselőnek ellenvetése van, és azt felállva jelzi.

20. cikk

Írásbeli választ igénylő kérdések

1. A Közgyűlés bármely képviselője feltehet írásbeli választ igénylő kérdéseket az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság számára.
2. A kérdéseket írásban kell benyújtani az Elnökséghez. Ha az Elnökség a kérdéseket elfogadhatónak ítéli, az adott esettől függően továbbítja azokat az AKCS–EU Miniszterek Tanácsához vagy a Bizottsághoz. Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság felkérést kap, hogy a kérdés megküldésétől számított két hónapon belül adja meg írásos válaszát.
3. A megválaszolt kérdéseket a hozzájuk tartozó válaszokkal együtt nyilvánosságra hozzák, az Európai Parlament az Európai Unió Hivatalos Lapjában, az AKCS-államok pedig az általuk megfelelőnek ítélt módon.
4. Az előírt határidőn belül meg nem válaszolt kérdéseket ugyanezen feltételek mellett nyilvánosságra hozzák, annak a ténynek a feltüntetésével, hogy nyilvánosságra hozataluk időpontjáig azokra válasz nem érkezett.

21. cikk

Kérdések órája

1. Minden plenáris ülésen sor kerül az AKCS–EU Miniszterek Tanácsához és az Európai Bizottsághoz intézett kérdések órájára, amelynek időpontját az Elnökség határozza meg oly módon, hogy biztosított legyen a nevezett két intézmény legmagasabb szinten történő képviselete.
2. A Közgyűlés bármely képviselője feltehet egy kérdést az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság számára. A több képviselő által aláírt kérdések esetében az egyiküket kéri fel a kérdés feltételére.
3. A kérdéseket írásban kell benyújtani az Elnökséghez, az Elnökség által megszabott határidőn belül.
4. Sürgős esetben – és a kérdés címzett intézményének beleegyezésével – a társelnökök vagy az Elnökség a kérdés napirendre tűzése mellett dönthet még abban az esetben is, ha az Elnökség által megszabott határidők lejártak.
5. A kérdések elfogadhatóságáról a Közgyűlés társelnökei **határoznak**, a partnerségi megállapodás által megszabott formai és tartalmi feltételek alapján. A napirendbe **az érintett intézménnyel való** megvitatás céljával már felvett ügyekre vonatkozó kérdéseket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. Az elfogadhatónak minősített kérdéseket meg kell küldeni az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság számára. A megválaszolandó kérdések sorrendjét a társelnökök határozzák meg. A kérdést feltevő képviselőt haladéktalanul tájékoztatják döntésükről.
6. A kérdések terjedelme nem haladhatja meg a 100 szót. A kérdést kérdés és nem kijelentés formájában kell megfogalmazni.
7. A Közgyűlés plenáris ülésenként **meghatározott időt** szentel **az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa és az Európai Bizottság számára feltett** kérdésekre. Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdésekre írásbeli választ kell adni, kivéve, ha a kérdést feltett képviselő a kérdést visszavonja.

8. A kérdés csak akkor kerül megválaszolásra, ha a kérdést feltett képviselő jelen van, illetve a társelnököket a **kérdések órájának** megnyitását megelőzően írásban tájékoztatta távollétéről, megadva helyettesítőjének nevét.

9. Ha sem a kérdést feltevő képviselő, sem helyettesítője nincsen jelen, akkor a kérdésre írásban válaszolnak.

10. Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa és az Európai Bizottság **előzőleg írásban válaszol** a kérdésekre. A kérdést feltett képviselő – **ha jelen van vagy helyettesítője révén, ha a társelnököket a kérdések órájának megnyitását megelőzően írásban tájékoztatta távollétéről, megadva helyettesítőjének nevét** – feltehet egy rövid kiegészítő kérdést. Az elnök elutasíthat minden olyan kérdést, amely az eredetileg feltett kérdéshez nem illő elemeket tartalmaz. **Ha az idő engedi, más kérdéseket is fel lehet tenni az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság számára a „catch the eye” (jelentkezés alapján történő szólítás) eljárásnak megfelelően.**

11. Amennyiben a Közgyűlés legalább tíz képviselője azt kéri, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa vagy az Európai Bizottság válaszadását követően vita kezdeményezhető. E vita időtartamát az elnök határozza meg.

22. cikk

Jelentés a partnerségi megállapodás AKCS–EU Miniszterek Tanácsa általi végrehajtásáról

A **partnerségi megállapodás** AKCS–EU Miniszterek Tanácsa **általi végrehajtásáról** szóló jelentést – amely kiter a Közgyűlés által elfogadott állásfoglalások és ajánlások alapján meghozott intézkedésekre is – valamennyi hivatalos nyelven ki kell nyomtatni és szét kell osztani a **Közgyűlés éves vitájára**.

23. cikk

A partnerségi megállapodás végrehajtásának ellenőrzése

A **6. cikkben említett regionális jelentések sérelme nélkül** egy adott régióra vonatkozóan, illetve a partnerségi megállapodás végrehajtásával összefüggő bármely egyéb kérdésben az Elnökség javaslatára a Közgyűlés kinevezhet egy-egy AKCS és uniós jelentéstevőt jelentés kidolgozása céljából.

24. cikk

Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa véleményének kikérése

1. Amennyiben a Közgyűlés véleményét kéri az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa egy határozatáról, határozattervezetéről, állásfoglalás-tervezetéről, ajánlástervezetéről vagy véleménytervezetéről, az erre irányuló kérelmet az Elnökséghez kell benyújtani, és a kérdést az Elnökség egy ajánlás kíséretében a Közgyűlés elé terjeszti.

2. Az AKCS–EU Miniszterek Tanácsa által sürgősnek nyilvánított esetben az Elnökség végleges határozatot hozhat.

25. cikk

Parlamenti bizottságok

1. A Közgyűlés három állandó bizottságot foglal magában, amelyek feladatai – a partnerségi megállapodás végrehajtásának keretében – a következők:

- a demokratikus folyamat előmozdítása párbeszéd és egyeztetés útján;
- gazdasági, pénzügyi, kereskedelmi kérdések, és az Európai Fejlesztési Alap működtetése;
- szociális és környezetvédelmi kérdések.

2. A Közgyűlés általános működését véve mintául, az állandó bizottságok az 1. cikknek megfelelően a Közgyűlés képviselőiből állnak, és szigorúan paritásos módon működnek.

3. Az állandó bizottságok önálló szabályzattal rendelkeznek, amelyet a Közgyűlés az Elnökség javaslata alapján fogad el.

26. cikk

Ideiglenes ügyvivő bizottságok

1. A Közgyűlés javaslatára az Elnökség – bizonyos számú – ideiglenes ügyvivő bizottságot állíthat fel, a partnerségi megállapodással összefüggő különleges ügyekben, illetve a megállapodás hatálya alá eső tárgyakban. Ilyen típusú bizottságból egy időben kettőnél több nem tevékenykedhet. Az ügyvivő bizottságoknak legfeljebb egy éven belül be kell fejezniük munkájukat.

2. Az ideiglenes ügyvivő bizottságok feladatait, összetételét és mandátumát az Elnökség határozza meg.

27. cikk

Műhelymegbeszélések

1. A Közgyűlés arra törekszik, hogy az Európai Unió és az AKCS-államok népei minél inkább megértsék egymást, és a közvélemény fogékonyabb legyen a fejlődés kérdései iránt, ezért rendszeres jelleggel műhelymegbeszéléseket szervez mind az Európai Unióban, mind az AKCS-államokban.

2. A műhelymegbeszélések megszervezése az Elnökség irányításával történik, és céljuk olyan személyek meghívása, akik képesek a Közgyűlést tájékoztatni az aggodalomra okot adó politikai, gazdasági, szociális és kulturális tényállásokról.

28. cikk

Kiküldetések és küldöttségek

1. Az Elnökség tényfeltárási küldöttségeket indíthat az AKCS-államokba, az Európai Unió tagállamaiba vagy nemzetközi szervezetek mellé, a költségvetési keret tiszteletben tartásával. Az Elnökség vagy a Közgyűlés az érintett államok meghívására közös küldöttségeket küldhet elnök- vagy önkormányzati választások megfigyelése céljával is, amennyiben biztosított a küldöttség tagjainak személyi biztonsága, és az Európai Parlament képviselői esetében a kiküldetés összeegyeztethető az Európai Parlament belső szabályaival. Az Elnökség a 29. cikk által előírt szoros együttműködés keretében ugyancsak delegációkat küldhet az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és szociális partnerei által megtartott ülésekre, még ha azokra nem Brüsszelben kerül is sor.

Jelentést kell benyújtani az Elnökségnek és a Közgyűlés következő plenáris ülésének. A jelentésben tett ajánlásokról konkrét utólagos értékelés készül az Elnökség következő ülésén.

2. A társelnökök vagy alelnökeik részt vehetnek magas szintű találkozókon vagy nemzetközi parlamenti szervek ülésein, amennyiben felkérést kapnak arra, hogy ilyen találkozókra hivatalos minőségükben a Közgyűlést egyedül vagy együtt képviseljék. Az ilyen kiküldetések során a Közgyűlés teljes egészét képviselni kell, és a vonatkozó tevékenységeknek az AKCS–EU közös érdekeit kell szolgálniuk.

29. cikk

Párbeszéd a civil társadalommal

A Közgyűlés gondoskodik arról, hogy az AKCS-államok és az Európai Unió rendszeres kapcsolatokat tartson fenn és konzultációt folytasson az AKCS–EU gazdasági és szociális köreinek képviselőivel, valamint a civil

társadalom egyéb képviselőivel, és megismerje véleményüket a partnerségi megállapodás céljainak megvalósulására vonatkozóan. A civil társadalom ezen képviselőinek lehetőségük van a regionális üléseken, valamint az állandó bizottságok ülésein, továbbá a szemináriumok munkájában történő részvételre. Az Elnökség minden esetben külön-külön megvizsgálja a meghívások alapját képező feltételeket.

30. cikk

Tiszteletbeli elnök

A Közgyűlés az Elnökség javaslatára és kivételes jelleggel megadhatja egy volt társelnökének a „tiszteletbeli elnök” címet. Ez a megkülönböztetés a Közgyűlés elismerését tolmácsolja a szóban forgó személy számára, a társelnöki tisztségének gyakorlása során a Közgyűlésért tett kimagasló szolgálatainak elismeréséül.

31. cikk

Titkárság

Az Európai Parlament főtitkára és az AKCS-titkárság főtitkára meghoz minden szükséges intézkedést a Közgyűlés támogatása és megfelelően végzett munkájának biztosítása érdekében. A főtitkárok az Elnökségnek tartoznak felelősséggel.

32. cikk

Költségvetési rendelet

A Közgyűlés az Elnökség javaslatai alapján határozza meg pénzügyi szabályzatát.

33. cikk

Az eljárási szabályzat értelmezése

A jelen eljárási szabályzat értelmezésére vonatkozó kérdésekben az elnök, illetve az ő felkérésére az Elnökség dönt.

34. cikk

Ügyrendi javaslat

1. Bármely képviselő felszólalhat az eljárási szabályzatra hivatkozva, illetve ügyrendi kifogás tárgyában. Ebben az esetben soron kívül megkapja a szót. Ilyen esetben a képviselő elsőbbségi felszólalási joggal rendelkezik, és legfeljebb két perc áll rendelkezésére, hogy előterjessze álláspontját az ügyrendi kérdésről vagy az eljárási indítványról.

2. Ha egy másik képviselő az indítvánnyal szemben kíván felszólalni, az elnök legfeljebb kétperces felszólalásra megadja neki a szót.

3. Ugyanezen tárgyban több felszólaló nem kap szót.

4. Az elnök közli az ügyrendi javaslatra vagy eljárási indítványra vonatkozó határozatát. Előzetesen meghallgathatja az Elnökség véleményét.

35. cikk

Az eljárási szabályzat felülvizsgálata

1. Az eljárási szabályzat bármely módosításáról a Közgyűlés határoz, az Elnökség javaslata alapján, a Politikai Ügyek Bizottságával folytatott konzultációt követően.

2. A javasolt módosításokat csak abban az esetben fogadják el, ha a Közgyűlés mindkét képviselői csoportjában megkapták a szavazatok többségét.

3. Hacsak a szavazás időpontjában mást nem írnak elő, a jelen eljárási szabályzat módosításai az elfogadásukat követő plenáris ülés első napján lépnek hatályba.

I. MELLÉKLET

Az állandó bizottságok illetékessége, feladatai, összetétele és eljárásai

1. cikk

Három parlamenti állandó bizottság létezik, ezek jogkörei és felelősségi köre a következők:

I. POLITIKAI ÜGYEK BIZOTTSÁGA

Ez a bizottság azon ügyekben illetékes, amelyek tárgya:

1. politikai párbeszéd (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 8. cikke), fejlesztés és intézményi kérdések;
2. emberi jogok tiszteletben tartása és érvényesítésének előmozdítása, demokrácia és jó kormányzás (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 9. cikke);
3. béketeremtő politikák, konfliktusok megelőzése és megoldása (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 11. cikke);
4. migráció (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 13. cikke);
5. a Közgyűlés kapcsolatai az e téren tevékenykedő nemzetközi szervezetekkel.

A bizottság feladata a tényfeltáró küldöttségek megszervezése, ideértve a választások megfigyelése céljából kiküldöttek is, a Közgyűlés eljárási szabályzata 28. cikkének megfelelően.

II. GAZDASÁGI FEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

Ez a bizottság azon ügyekben illetékes, amelyek tárgya:

1. a gazdasági fejlesztés és a kereskedelmi együttműködés, valamint a fejlesztés és a partnerkapcsolatok lehetőségeinek megerősítése;
2. makrogazdasági és strukturális reformok, gazdasági ágazatfejlesztés és idegenforgalom (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 22–24. cikke);
3. új AKCS–EU kereskedelmi egyezmények, az AKCS-államok piacra jutási lehetőségei és fokozatos beilleszkedésük a világ gazdaságába (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 34–37. cikke);
4. kereskedelmi és munkaügyi előírások (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 50. cikke);
5. vidékfejlesztés, halászat és az élelmiszer-biztonság (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 53. és 54. cikke);
6. a fejlesztés finanszírozása terén folytatott együttműködést érintő minden kérdés, ideértve az Európai Fejlesztési Alap működésének figyelemmel kísérését is.

III. SZOCIÁLIS ÜGYI ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG

Ez a bizottság azon ügyekben illetékes, amelyek tárgya:

1. szociális fejlesztés és emberi erőforrások fejlesztése;
2. szociális infrastruktúra és szolgáltatások, ideértve az egészségügy és az oktatás kérdéseit is (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 25. cikke);
3. fiatalokkal és kultúrával kapcsolatos kérdések (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 26. és 27. cikke);
4. nemekkel kapcsolatos kérdések (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 31. cikke);
5. környezet és természeti erőforrások (az AKCS–EU partnerségi megállapodás 32. cikke).

2. cikk

1. A Közgyűlés minden képviselőjének joga van arra, hogy az állandó bizottságok egyikének tagja lehessen.
2. A bizottságok 52 tagúak, és összetételükben egyenlő arányban szerepelnek az Európai Parlament és az AKCS-államok parlamentjeinek képviselői. Amennyiben az AKCS-államok száma nő, az állandó bizottság tagjainak száma is ennek arányában nő.
3. A bizottságok ülésein az Elnökség vagy a bizottság meghívására részt vehetnek a bizottság tagjai közé nem tartozó képviselők is, tanácsadói minőségben, vagy ha a vita az ő államukról vagy régiójukról folyik.
4. Azok a küldöttek, akik államukban nem parlamenti képviselők, csak akkor vehetnek részt, ha a vita az ő államukról folyik; szavazati joggal azonban ebben az esetben sem rendelkeznek.
5. Hacsak egy bizottság másképpen nem határoz, minden állandó bizottsági ülés nyilvános.

3. cikk

1. A bizottságok összetételének a lehető legnagyobb mértékben tükröznie kell a Közgyűlés összetételét.
2. A bizottságok Bizottsági Elnökséget választanak a tagjaik közül, egyéves időtartamra.
3. A Bizottsági Elnökség két társelnökből (az Európai Parlament képviselőjéből és az AKCS-államok képviselőjéből), valamint négy társalelnökből (az Európai Parlament két képviselőjéből és az AKCS-államok két képviselőjéből) áll.
4. A bizottságok elnöki feladatait az Európai Parlament egy képviselője és egy AKCS-állam parlamenti képviselője együttesen látja el.
5. A bizottságok előadókat nevezhetnek ki az illetékességükbe tartozó különleges ügyek megvizsgálására és a Közgyűlés elé terjesztendő jelentés előkészítésére, az Elnökség előzetes felhatalmazásával, az eljárási szabályzat 2. cikkének megfelelően.

A jelentésekben szereplő állásfoglalási indítványokat indoklással lehet ellátni, amelynek terjedelme nem haladhatja meg a négy oldalt.

6. Az állandó bizottságok egyéb napirendi pontokat is megvizsgálhatnak – jelentéskészítési kötelezettség nélkül –, és írásban értesítik az Elnökséget a szóban forgó pontok megvizsgálásának megtörténtéről.
7. A bizottságok, különösen meghallgatások útján, hozzájárulnak a nem állami szereplőkkel folytatott párbeszédhez is, a partnerségi megállapodás 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően.
8. A bizottságok tevékenységükről a Közgyűlésnek tesznek jelentést.

4. cikk

1. A bizottságokat a társelnökeik hívják össze évente legfeljebb négy ülésre, amelyből kettő a Közgyűlés plenáris ülészakára esik.
2. A bizottságban való megvitatás céljából bármelyik képviselő módosítást terjeszthet elő. Ami az eljárást illeti, a Közgyűlés eljárási szabályzatának 3. cikke (egyéb intézmények jelenléte), 4. cikke (megfigyelők), 8. cikke (határozatképesség), 9. cikke (az ülések elnöksége), 16. cikke (szavazati jog és a szavazás módjai) és 29. cikke (konzultációk a civil társadalommal) mutatis mutandis alkalmazandók a bizottság üléseire.

*II. MELLÉKLET***A szövegek terjedelme**

A fordítás és sokszorosítás céljából benyújtott szövegek maximális terjedelme a következő:

- Indokolás, előkészítő munkadokumentumok, valamint a tényfeltáró küldöttségekről készült beszámolók: hat oldal
- A jelentésekben szereplő állásfoglalási indítványok, valamint sürgős témák: négy oldal, preambulumbekkezdésekkel együtt, de bevezető hivatkozások nélkül

Egy oldal alatt 1 500 nyomtatott karaktert tartalmazó szöveg értendő, szóközök nélkül.

Ez a melléklet az Elnökség egyszerű határozatával módosítható.

IIA. MELLÉKLET

Politikai csoportok ülései

Az Európai Parlament képviselőcsoportjai, valamint az Európai Parlament és az AKCS-államok parlamentjeinek képviselői politikai elkötelezettségüknek megfelelően összeülhetnek a Közgyűlés plenáris üléseinek keretében, de nem azokkal egyidőben. Ezekre az ülésekre tolmácsolási szolgáltatást kell biztosítani.

IIB. MELLÉKLET

Az Európai Parlament tolmácsolási és fordítási szolgáltatásokra vonatkozó szabályai (a jelen eljárási szabályzat 11. cikke)

Tolmácsolási és fordítási szolgáltatások ⁽¹⁾

a) Minden, az Európai Parlament szokásos munkahelyein rendezett ülésen:

- i. a Közgyűlésen ténylegesen jelen lévő európai képviselőknek minden munkanyelvére tolmácsolást kell biztosítani;
- ii. ezen alpont értelmében a tényleges jelenlét az adott ülészak valamennyi ülésén, valamint az érintett képviselők esetében az Elnökség és az állandó bizottságok ülésein való részvételt jelenti;
- iii. az ülés folyamán gondoskodni kell a dokumentumok francia és angol nyelvre történő fordításáról;

b) Minden, nem az Európai Parlament szokásos munkahelyein rendezett ülésen:

- i. általános szabályként az AKCS Közös Parlamenti Közgyűlés ülésein a tolmácsolás angol, francia, német, spanyol, olasz és portugál nyelven áll rendelkezésre; kivételes körülmények között, bizonyos ülések alkalmával egyéb nyelvek is megfontolás tárgyát képezhetik (pl. a Tanács hivatalban lévő elnökségének nyelve);

Amennyiben egy adott ülés előtt két héttel megállapításra kerül, hogy a fent említett nyelvek valamelyikét kevesebb, mint három résztvevő használja, az adott nyelv(ek)re nem történik tolmácsolás.

A részvételt a következő módokon kell megerősíteni:

- az Európai Unión kívüli ülések esetében az Európai Parlament hivatalos utazási irodája által elvégzett repülőjegy-foglalás révén, illetve
- az Európai Unión belüli ülések esetében a képviselőcsoportok által az európai társtítkárság számára eljuttatott listák alapján, jegyfoglalás és/vagy hotelszoba-foglalás révén;

- ii. amennyiben egy adott ülés már megkezdődött, a tervezett nyelveken akkor is folytatódik a tolmácsolás, ha az ülésen kevesebb, mint három olyan képviselő marad jelen, aki az adott nyelvet használja;
- iii. ha az i. albekezdés előírásainak alkalmazása alapján a vendéglátó ország nyelve nem képezi részét a KPK-ülés tolmácsolási nyelvi profiljának, kiegészítésképpen e nyelvből biztosítható aktív és passzív tolmácsolás, amennyiben ez a nyelv a Közösség nyelve;
- iv. az ülés folyamán gondoskodni kell a dokumentumok francia és angol nyelvre történő fordításáról.

⁽¹⁾ Lásd a Többnyelvűségi Magatartási Kódex 2. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (2) bekezdését.

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU